

SOLVÄNNEN

VIDARE VYER

RENARE SEDER

FRISKARE KROPPAR

**Ytterligare ut-
ökat sidoantal**

**Ingen prisför-
höjning**

**I detta n:r
många nyheter**

**5 läsvärda artiklar
och en längre, illu-
strerad novell**

C:a 60 vackra bilder

Arg. 4 Nr 2 1 Febr. 1938

75 öre

I Danmark 80 öre

Törntaggen

Redaktör:
ANTON B. SVENSSON

Ansvarig utgivare:
I. SVENSSON

Redaktion och expedition:
Karlshamnsgatan 3, Malmö
(Vid Karlskronaplan)
Tel. 103 20

Postgirokonton 39223

Utkommer den förste i varje månad

Prenumerationspris: helår kr. 7:50

halvår kr. 4:—

Lösnummerpris 75 öre

Vi tror

att kläder användas i så stor utsträckning som de nu användas, i tid och otid, äro till skada för vår såväl psykiska som fysiska hälsa. Vi tror att lögnen om köttets syndfullhet varit en starkt bidragande orsak till släktets degeneration. Vi tror att om naturen menat att vi skulle skämmas för någon del av vår kropp den då låtit något växa över dessa delar. Vi tror som Anatole France säger att "blygsamheten är en uppfinning av djävulen" ägnad att skydda människornas andliga blick. Vi tror ej att människan har något under kläderna att skämmas för. Vi tror att kläderna bär en dryg andel av skulden till att människorna äro fulla av falskhet och lögnaktighet ty de har varit medlet varigenom människan haft tillfälle att föreställa något helt annat än vad hon verkligen är. Vi tror att ärlighet och öppenhet varar längst och därför skämmas vi ej för att visa oss sådana vi äro. Vi tror att sol direkt på bara huden är ägnad att befrämja vår kroppsliga hälsa. Vi tror att om huden vid olika temperaturgrader blir utsatt för direkt beröring med luften, den då genom den hårdning som blir följden bättre förmår skydda mot förkylningssjukdomar. Vi tror, att vatten direkt på huden gör större nytta än om det först skall genomtränga tyget. Vi tror att baddräkten är en fara för folkhälsan och vill därför uppmana människorna att aldrig använda detta hälsofarliga plagg. Vi tror att kaffe, sprit och tobak äro gifter, som försvaga och riva ned organismen och vill därför motarbeta användandet därav. Vi tror, att rörelse är liv och vill därför uppmana människorna att som motvikt till det maktliga levnadssätt många föra gymnastisera och motionera. Vi tror att detta går bäst och gör mest nytta utan kläder. Därför jordra vi vördnad för den nakna mänskliga gestalten och rätt att vara nakna när och varhelst det kan anses gagneligt för densamma.

ANTON B. SVENSSON

Nakenheten och det sexuella livet

(Fortsätn. fr. föreg. n:r)

Barnet måste ha någon att se upp till, måste som Goethe uttrycker det "söka sina hjältar vilka han kan eftergöra på väg upp mot Olympen". Ungdomen är mottaglig för alla intryck och härmar gärna efter, särskilt om det är en älskad och aktad människa man vill likna. Det intryck en älskad och värderad äldre kamrats handlingar gör på ett barn kan inte nog värderas. Därför är *exemplet* det allra viktigaste medlet då det gäller uppfostran av barn, och därför ställes också utomordentligt stora anspråk på uppfostraren.

Det allra bästa är därför att den som är barnets lärare samtidigt är dess kamrat. Uppfostraren bör därför vara den äldre kamraten som visserligen går före i lek och tidsfördriv men till vilken barnet i alla fall kan komma med sina frågor. Ingenstädes kan kamratskapet mellan barn och vuxna var större och ärligare än inom nudismen. Just avläggandet av alla kläder gör att såväl åldersgränserna som alla sociala skrankor bortfalla. "Nakna är alla lika", är inte blott ett uttryck som håller streck i teorien utan även i praktiken. Den som själv varit med om livet på en nudistisk friluftsplats, kan säkerligen

intyga hur just nakenheten gör alla lika. Detta okonstlade sätt att naken överlämna sig åt naturen driver barn och vuxna lättare samman. Då barnet vänder sig med sina frågor till sin far eller mor så har det inte känslan av att vända sig till den stränge uppfostraren utan mera till kamraten. När nakenheten är bekant för barnen betyda kläderna ingen slöja för deras vetgirighet, de täcka ingen retande hemlighet. Därmed är ett överdrivet sysslande med sexuella frågor förebyggt.

Om vi alltså vill giva våra barn en uppfostran som harmoniskt förmår gestalta deras könsliv så böra vi då barnet kommer med sina frågor angående sexuella spørsmål svara fullt sanningsenligt, vad frågorna än skulle gälla. Men för att svaren på frågorna skall kunna avfattas så enkelt och naturligt som möjligt, vilket är nödvändigt, så böra barnen redan från sin späda barndom vänjas vid nakenheten. Men det räcker inte, så som många håller för att slippa ifrån en obehaglig plikt, att tillåta eller uppmana barnen att ensamma vara nakna, ty för det första måste man då tvinga dem därtill med påföljd att barnen skulle anse nakenheten som ett straff, eller

åtminstone något mycket ovanligt, vilket nakenheten inte får vara, och för det andra skulle de undra varför far och mor aldrig visade sig nakna. De skulle då få den uppfattningen att det blott var tillåtet för barn att vara nakna men inte för vuxna. De skulle då tro att man borde börja att skämmas för nakenheten vid en viss ålder, och givetvis skulle då könsnognaden bliva gränsen. En sådan sexualuppfostran vore av noll och intet värde.

Sexualundervisningen i skolan kommer inte att täcka behovet även om den med tiden blir obligatorisk vilket den ju för närvarande inte är. Vi äger inte ens kompetenta lärare, de behöver själva uppfostras. Inom parentes sagt vill vi dock nämna att intresset för nudismen på intet håll är större än just inom lärarefacket. I Amerika är den rikast representerade yrkesgruppen lärare, och för vår egen del har vi personlig kontakt med flera stycken lärare, och även präster.

Men som sagt sexualundervisningen i skolorna räkna vi inte så mycket med, åtminstone inte på många år ännu dels därför att vi inga kompetenta lärare har, och dels därför att man inte kommer att gå till bott-

Vad skönt är, är
värt att avbilda för
sin egen skull

Foto: Ant. B. Svensson

nen med saken. Byråkrati och författade meningar kommer att fördröja ett erkännande av full och hel sanning även på det sexuella området i så hög grad att vi inte anser oss ha tid att vänta tills man hunnit fatta sitt beslut.

Det blir därför i första hand föräldrarna själva som måste taga hand om sina barns sexualuppfostran. Men för att denna sexualuppfostran skall få bästa möjliga verkan är det nödvändigt att föräldrarna dels vänjer barnen vid nakenheten dels själva visar sig nakna för sina barn, så att de får den uppfattningen att nakenheten är något alldagligt och prosaiskt. Om man så gör är det visserligen en stor framgång redan det, men vill man gå ändå längre bör man sammanträffa med andra personer som också äro nakna. Möjligheter finns annars att barnen får den uppfattningen att det blott är tillåtet för medlemmarna inom samma familj att se varandra nakna, och det skulle således ändå komma att häfta något av skamkänsla vid nakenheten i deras fantasi.

Vill vi undvika detta sistnämnda bör vi tillåta såväl våra barn som ock förmå oss själva att visa oss nakna för även andra personer än de egna nära anförvanterna. De nudistiska friluftsplatserna äro lämpliga ställen för sammankomster som för-

mår främja dessa syften. Av denna anledning har vi förhyrt den friluftsplats som kallas Solhagen där vi i första hand tager emot hela familjer med barn.

Vi har nämligen själva tre barn och då vi sett vilken nytta de nakenkulturella idéerna gjort dem så är vi angelägna att få till oss så många barn som möjligt. Därför vill vi uppmana alla här församlade som har barn att till nästa sommar besöka oss på vår friluftsplats Solhagen. Föräldrarna bör känna det som sin plikt att följa med, men om skammen för nakenheten skulle vara så stor att man inte kan förmå sig härtill så vill vi meddela att vi även tager emot barn som kommer utan föräldrar, men överenskommes då i varje särskilt fall med föräldrarna själva.

Vi har nu sett vilken betydelse tillämpandet av de nakenkulturella idéerna kunna ha för sexuell uppfostran. Men de nakenkulturella idéerna äro välsignelsebringande även för vuxna personer som inga barn ha. Giftna familjer utan barn, ungherrar och ogiftna damer, alla ha nytta av nakenkulturen. Även om man inte helt kan frigöra sig från de lärdomar man fick inpräntat i barndomen bidrager vänjandet vid åsynen av nakenheten till att neutralisera de osunda föreställningar man

tidigare haft om densamma. Man kommer så småningom att märka att det egentligen inte är något märkvärdigt med det motsatta könets nakna kropp. Den ständiga åsynen av nakenheten kommer så småningom att bortjaga alla orena fantasier, man ser mera nyktert på hela detta problem, som man tidigare tyckte nakenheten utgjorde. Det öppna, ärliga kamratskap som vi fordra omöjliggör alla orena föreställningar. De båda könen är och blir kamrater i detta ords egentliga mening, och just nakenheten är den direkta orsaken härtill. Det är så och den som vill övertyga sig härom kan ju själv besöka vår friluftsplats.

Nudismens mål — ty ett sådant måste finnas — är ett etiskt-hygieniskt användande av kläder. Kläderna skola våra tjänare, inte våra her- rar. Tyvärr är så fallet för närvarande. Det är sorgligt men sant. Kroppen är endast en skylddokka på vilken man draperar vackra tyger, och hänger på dyrbara pälsverk. På fingrarna sätter man billiga glaspärlor, i ansiktet smetar man färg och det egna håret bränner man med glödande tänger. Sådant är inte kultur, det är dekadans. Man tror att man genom alla dessa skönhetsknep stiger i värde, men i verkligheten är det tvärtom. Sådana människor uppväcker först löje, sedan

Från Solhagen

Foto: Ant. B. Svensson

Inga ledsamheter

Foto: Ant. B. Svensson

I. Frihet

Kristendomen förkunnar frälsning. Frälsning betyder befrielse. Vi har stängt in oss själva och varandra i ohyggliga fängelsehålor. Vi bär på en outrotlig längtan efter frihet, men vårt onda samvete, vår skuld känsla, våra misslyckanden, framför allt våra onda tankar om Gud — vår otro heter det på kristet språk — spärar vägen för oss ut till frihetens värld. Men evangelium, "det glada budskapet", säger

beklagar man dem men till sist finner man det hela tragiskt. Med all sin grannlåt går de omkring som en levande skylt på hur långt vi äro komna bort från naturlighet och sanning.

Resultatet av vårt arbete skall bliva att den nakna människokroppen åter kommer till heders. Det gamla Hellas ideal "en sund själ i en sund kropp" vill vi återuppliva.

Vi vill därför sluta detta föredrag med att ännu en gång uppmana alla som känner sig hågade att närmare lära känna nudismen och eventuellt själv praktisera den att besöka oss kommande sommar på vår friluftsplats.

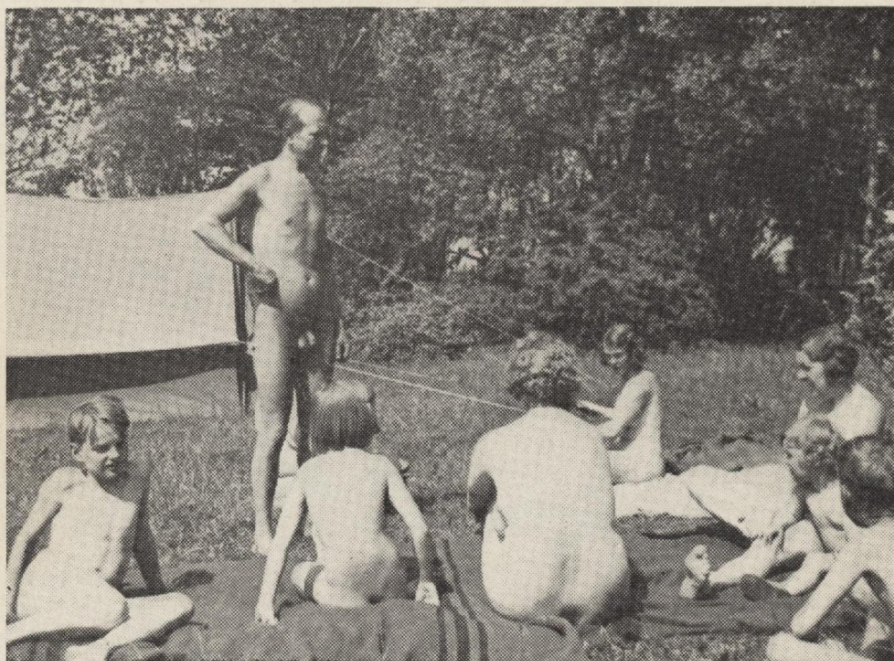

Foto: Ant. B. Svensson

oss att det finns En, som sprängt fängelseportarna och öppnat oss en väg ut till livet, till friheten och solen i Guds nåderike. Så att den, som överlämnar sig åt hans ledning, icke skall behöva framleva sina dagar i den pinande känslan av bundenhet och instängdhet. "Om Sonen gör eder fria, så bliven I verkligen fria." "För att vi skulle vara fria har Kristus frigjort oss."

Kristendomens atmosfär och anda är frihet. "Där Herrens Ande är, där är frihet." Luther menar, att en kristen människa är den friaste av alla varelser och icke underdånig under någon människomakt. Man kan gott säga att där det råder en anda av tvång, härsklustnad, instängdhet och ofrihet — där är ingen riktig kristendom.

Den falska religiositeten utmärkes av ett logiskt, ängsligt, instängt, torrt moraliserande väsen. Den som inte har något verkligt grepp på vad kristendom är, tänker sig gärna saken ungefär så här: Att vara kristen eller "religiös" är att inte hoppa över skaklarna; det är att villigt låta foga in sig i vissa moralbegrepp; att leva ett hyggligt liv i en trång hage och aldrig kliva över gärdesgården. Ett ganska fredat, men ofritt och föga hjälteartat liv." Jag brukar kalla denna logiska, moraliska fromhet för 'gärdsgårdsreligion'. Kristendomen har ingenting med en sådan "gärdsgårdsreligion" att skaffa. Kristendomen är ett fritt vällande liv, "källsprängsreligion". Den vet inte av någon underkastelse under människostadgar, under konventionalistisk moral och vedertagna fromhetsbud. Den är i högsta måtto okonventionell, revolutionär, rörlig och fri. Den lever i nådens fria rike och dess enda verkliga lag är Kristi kärleks makt.

Foto: Ant. B. Svensson

Att fetma och ovighet inte alltid höra samman bevisar denne här något välgödde herrn.

Sålunda uppställer kristendomen inte heller några lagbud i fråga om bruket av kläder, så att det tilläven-tyrs skulle vara "hedniskt" att gå naken och mera "kristligt" att gå påklädd. Och om människor i allmänhet har gjort en tyst överenskommelse, att vissa delar av människokroppen ska anses skamliga, är kristendomen inte på något sätt bunden att underkasta sig människopåfund. Tvärtom kan man säga, att det är en kristen plikt att träda i opposition mot sådana föreställningar; ty de är inte bara oriktiga och tyranniska, utan också gudlösa, enär de innebär ett klander mot

Gud, att han skulle ha skapat någonting som vore skamligt eller oanständigt. Kyrkofadern Clemens av Alexandria skriver "Vi böra aldrig känna skam för det, som Gud icke skämts för att skapa".

Den frihet, som Kristus frigjort är fri från de vidunderliga och groteska föreställningarna, att vissa delar av den kropp Gud givit oss skulle vara orena eller osedliga eller på något sätt någonting att skämmas för. Och när det i moralens eller kanske i själva religionens namn kräves av oss att vi ska underkasta oss sådana åskådningar, måste det från kristet håll resas ett klart

och bestämt motstånd. Ty en underkastelse här skulle vara att taga på oss ett träldomsok, som innebär en anklagelse mot Gud och som Kristus en gång har gjort oss fria ifrån. "I ären dyrt köpta. Bliven icke människors trälär."

II. Sanning

En kristen söker sanningen och har sin glädje i sanningen. Också där sanningen är smärtsam och svider som eld i själen, vill han, när han besinnar sig, ändå att sanningen skall segra. För honom är sanningen inte bara en abstrakt princip eller ett lärosystem, utan i levande gestalt har den mött honom i Kristus: "Jag är vägen, sanningen och livet." Att vara skild från Kristus är för honom den stora livslögnen; att vara förenad med Kristus är livssanningen. Nu är gemenskapen med Kristus av sådan art, att den kristne såsom det vissaste av allt är övertygad om att det är hans bästa, hans frälsning och salighet att vara under Kristi väld. Han vet därför också att sanningen aldrig skall kunna verkligen skada honom, hans innersta och nya människa. Även om det blir påkostande för hans gamle Adam.

En kristen är ingalunda fri från all förställning, halvhet och osanning. Men han dömer inför Gud allt det i hjärta och leverne, som han finner falskt och oäkta, och beder om förlåtelse och ett redligt sinne. Han lider av osanningen i sitt eget och andras liv och har knappast någon förhatligare fiende än skrymteriet. Det är också lätt att se, att Kristus själv hade sina egentliga motståndare icke bland "publikaner och syndare", utan bland de i religiöst avseende tongivande fari-seerna med deras falska gudsfruktan, deras egenrättfärdighet och skrymteri. Ingen har kämpat en våldsammare kamp mot religiös självgodhet, moraliskt pedanteri och hyckleri än han gjorde. (Läs Matt. 23.) Och på den linien har egentligen alltid den hårdaste striden stått i Kristi rikes historia; och där lär den väl stå också i vår tid.

Det är kanske inte så lätt att säga var det försåtligaste och mest föröriska skrymteriet i våra dagars samhälle är till finnandes. Men det är nog ganska säkert att en av de vanligaste och starkaste formerna av skrymteri är den hemlighetsfull-

Far och dotter i träning

Foto: Ant. B. Svensson

het, oanständighet och förljugenhet, varmed man omgiver kroppens gestaltning och funktioner. Här får inte en kristen bara följa med och ge vika för den moraliska konvensen. Denna konvens har ofta mycket litet med kristen etik att göra; den befinner sig ofta i direkt strid mot Gud och samvetets bud. En av orsakerna till kristendomens förlamning i vårt folkliv är utan tvivel, att de kristna i så stor utsträckning tanklöst glidit in i den föreställningen att den tongivande samhällsmoralen är kristen. Det bör bli slut på denna ogrundade föreställning och de konventionella moraluppfattningarna måste upptagas till omprövning från kristna utgångspunkter. Även om följden skulle bli en fullständig *omvälvning* av de rådande sedesbegreppen måste det kristna sanningskravet upprättas och upprätthållas.

Det är då tydligt att en kristen måste anse människokroppen till alla dess delar vara Guds skapelse. Följaktligen finns det ingen kroppsdel som är skamlig eller oanständig. Det kan inte heller bli fråga om ett mer eller mindre härvidlag, så att t. ex. den del av kroppen, som befinner sig mellan midjan och knäna

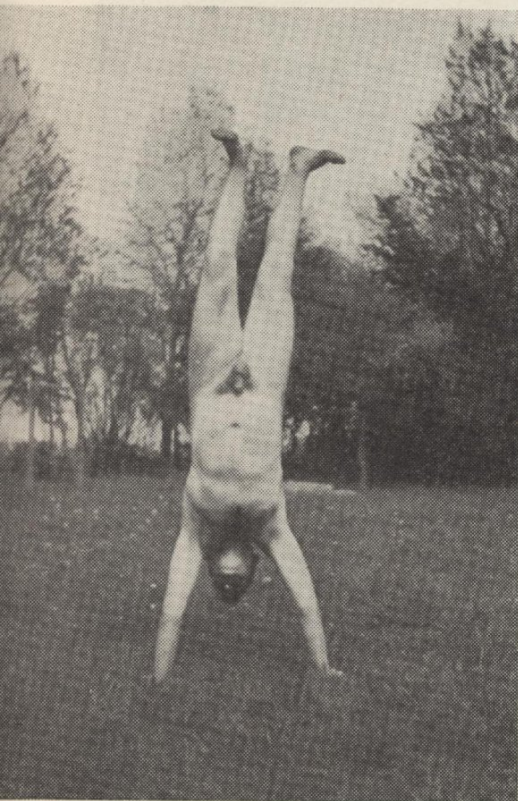

Foto: Ant. B. Svensson

Red. har "gett sej i backen på" att han skall kunna gå på händerna innan han slutar

Solhagsgäster på väg ut för att bada

Foto: Ant. B. Svensson

inte skulle vara av gudomligt ursprung i precis samma mening som t. ex. bröstet eller huvudet. Alla sådana indelningar av kroppen i olika anständighetsgrader ligger i själva verket alldeles utanför den kristliga betraktelsen. Det är helt enkelt en mänsklig konvention, att det ena skall betraktas som mindre anständigt än det andra. I denna konvention är vi uppvuxna och vi har svårt att komma ifrån dem. Men blir det fråga om att bekänna den kristna sanningen om saken, så är den att *Gud är mästare och skapare av alltsammans* och att *intet som Gud gör kan vara oanständigt* eller någonting som vi människor behöver skämmas för. Att det ändå har gått därefter med oss att vi blygas för Guds verk, det visar i vilken atmosfär av lögn och förkonstling vi har kommit in. Icke för vad Gud har gjort skulle vi blygas utan för våra egna orena och galna *tankar* om vad Gud har gjort.

Det kristna sanningskravet bjuder oss att icke erkänna en uppfattning, som kommer i strid med Guds verk eller som upphöjer människotankar till någonting renare, frommare eller finare, än Guds skaparetankar. Men det finns tydligen än i dag religiösa människor och stränga moralister, på vilka Jesu ord passar in: "I gören Guds bud om *intet för edra stadgar*". En kristen, som fått ögonen öppnade för falskheten och ovärdigheten, ja gudlösheten i den konvensmoral, som låter männi-

skor leva i en hemlig eller uppenbar skamkänsla över att de är danade som de är av Gud, han måste ju resa sig emot en sådan moral och säga ifrån att han icke erkänner den såsom kristen moral. Förblindade religiösa må slå sig tillsammans med världsmänniskor hur mycket som helst och förklara att detta är osedligt. Det kan en kristen människa taga med ro, ty han vet att den värsta osedligheten är att vilja mästra Gud.

"Sanningen skall göra eder fria."

Ett gott skratt - - -

— Malen har de besynnerligaste varelserna av alla varelser.

— Hur så?

— Jo, på sommaren uppträder dom ju i pälsverk och på vintern i baddräkter!

*

Författarens vän: — Din fru är strålande, och hennes klänning är en dikt!

Författarens vän: — En dikt? Nej, min vän! Den är aderton dikter och fyra noveller. Du kan få se räkningen!

*

Vid centralstationen i Halmstad fanns för några år sedan en nattvakt, som var känd för sina roliga infall.

En morgon vid den tiden på året då studentexamen just gått av stapeln, stod några studenter vid 4-tiden på morgonen utanför stationshuset på gatan och sjöng, och i ett träd bredvid satt en kråka och skrek. Nattvakten stack ut huvudet genom dörren och tittade upp mot kråkan och sade:

— Har du också tagit studenten?

*

Nudismen og kvinderne

Av Max Edvold

Enver, der prøver at samle en større flok mennesker for sammen med dem at praktisere nøgenkultur, blir stillet overfor det forhold, at det er vanskelig at få kvinderne til at delta i et antal, der nogenlunde svarer til mændenes.

Vorfor kommer kvinderne ikke? De burde udgøre flertallet, fordi de nu engang er de fleste blandt alle jordens indbyggere. Man kunde fristes til at spørge: Vorfor har kvinden så svært ved at forstå nøgenkulturens ide?

Da dette problem især betyder meget i begyndelsen, er det vel ulejligheden værd at se nærmere på det.

Gennem de fleste kulturperioder har kvinderne levet ret tilbagetrukket indenfor hjemmets snævre grænser og kun i begrænset omfang beskæftiget sig med samfundsspørgsmål og abstrakte problemer, og selv i vor tid er det en tradition at betragte kvinden som et ringere individ. Officielt er begge køn ligestillede, men alle skikke og moralbestemmelser bærer

dog tydelige spor af den gamle opfattelse. Det tilbagetrukne liv har i høj grad hæmmet udviklingen af kvindens åndsevner, der for flertallets vedkommende indskrænker sig til kjoler og mad samt til at bli gift. Sådan kender vi gennemsnitskvinden og det er forståeligt, at hun ikke ved egen hjælp kan sætte sig ind i en ide, der afviger fra verdagens.

Vad interessen angår, kan man vist godt si, at de fleste kvinder er ivrige tilhørere, når der tales om nudisme, men at få dem til at indrømme deres interesse for sagen eller omsætte den i handling, er et stort kunststykke. Det er det sensationelle, kvinderne elsker — og frygter. Det er de samme kvinder, der i kærligheden kun ser den erotiske pirring. I det hele taet er kvinden mere kønspræget end manden og mere bundet deraf.

At slutte heraf, at kvinden åndeligt og legemligt er ringere end manden eller er mere uegnet for nudismen, er dog fejlagtigt. En naturlig *kvali-*

tets- forskel mellem kønnene findes ikke. Det drejer sig her om misforståelser af rent social karakter, som det endnu ikke er lykkedes at udrydde.

Årsagen til kvindernes ringe tilslutning til nudismen skyldes ikke en særlig egendommelighed ved deres natur, men må søges i deres opdragelse. Undersøger vi andre områder, møder vi også der ringe deltagelse fra kvindernes side. I det hele taet er det vanskelig at finde et virkefelt, vor kvinder og mænd arbejder sammen side om side, sådan som de retteligt burde gøre og dette er i lige så høj grad mændenes skyld. Sålænge der ikke hersker en nogenlunde fortrolighed i omgangsformen mellem kønnene, er det forståeligt, at de fleste kvinder holder sig borte fra nudisternes friluftspladser, selv om de har god lyst til at komme der og nærer sympati for bevægelsen. Trods al frisind er forholdet desværre således, at mens en mand, der kommer til friluftspladsen, straks kan ta del

Foto insänt av en stockholmare som visar att det dock finns kvinnor som mycket väl förstår nudismen

i livet der, blir det anset for upassende, vis en kvinde udviser al for stor aktivitet. De kvinder, der kommer, er så godt som altid i selskab med mænd. Enlige kvinder er et særsyn og det er dog dem, der er brug for, når talen er om at afbalancere antallet af vert køn. Et stigende antal enlige kvinder muliggør nemlig et stigende antal enlige mænd, så man ikke behøver at afvise de mandlige ansøgere, som tilfældet nu ofte er.

Men for at få de enlige kvinder til at indfinde sig, må vi sikre dem sådanne forhold, at de virkelig kan føle sig godt tilpas i vor kreds, ligesom de må ha lov at bevæge sig fuldkommet ugenert.

Lykkes det først at få kvinderne til at overvinde den tilbageholdende skyhed, vortil de imod deres sande natur er oplært, vil det sikkert vise sig, at netop kvinderne har de bedste betingelser for at forstå og udnytte nudismen. Det ser vi hos de kvinder, der allerede er aktive nudister. Med den sikre sans for alt praktisk, der er et kvindeligt særkende, finder de sig hurtigt tilrette og lærer at udnytte de fordele, denne bevægelse byder. Uden overdrivelse kan vi vel godt påstå, at kvinderne er den part, der opnår mest ved nudismen, fordi de ikke forud er vant til den frihed, de møder her. Den eneste vanskelighed består faktisk i at få kvinderne til at begynde og denne vanskelighed overvindes lettest, jo mere de to køn lærer at optræde frit overfor hinanden både som nøgne og påklædte.

Ofte kan man dog høre at kvinder, der undser sig for at bekende sig til nudismen, angir estetiske synspunkter som motiv for deres standpunkt, men ser man nøje efter, vil man som regel opdage, at samme personer på andre områder ikke viser tegn på særlig sans for skønhedsforståelse. Det er den type mennesker, der ikke kan se skønheden i naturen, men udtaler sig beundrende, når de ser kunstige gengivelser af naturen (forudsat at pressen har erklæret værkene for kunst). Den megen talen om, at nøgne mennesker virker uskønne og derved fremkalder antipati, skyldes manglende kendskab og kan passende betegnes som pjank, men det skal indrømmes, at et stort antal kvinder indbilder sig noget i den retning.

De kvinder, der af erfaring ved, vad nudisme betyder i praksis, mangler som allerede nævnt ikke evnen til at forstå. Der er vel heller intet,

Är det flickan som stöder ponten eller är det tvärtom. Fotot taget vid Sollefteåforsen.

der er lettere at forstå end denne bevægelse, vis mål er at gi menneskenes naturlige instinkter deres rette udviklingsmulighed ved at lade dem udfolde sig frit.

Når nu sagen stiller sig således, at kvinderne i større grad mangler mod og lyst til at foreta det afgørende skridt, der bedre end alle ord viser nudismens værdi, kommer det til at dreje sig om, vorledes denne vanskelighed kan overvindes.

Årsagen er altså frygt for at handle anderledes end de nærmeste omgangsfæller, hvilket kan bli udlagt som udslag af mindre pæne motiver. Her-

til kommer tillige manglende evne til at begejstres for en ny ide. Manglende evne til at overse følgerne af nudismen er ikke noget kvindeligt men noget, der er fælles for begge køn.

Det bedste agitationsmiddel er det gode eksempel, vi udviser, men i det foreliggende tilfælde er vi praktisk talt afskåret fra at benytte dette middel, vis vi da ikke vil risikere at komme i konflikt med loven. Vi kan ikke komme til at vise, vorledes vi udfører vore ideer, medmindre den, vi vil vise det, selv ønsker at se det. Vi må undvære netop det, der på af-

Från Stockholms skärgård

gørende måde vilde kunne overbevise enver tvivler om rigtigheden af vore påstande.

Vi må nøjes med at tale og skrive om sagen, men her møder vi også den første hindring og den består i, at vor begge køn er til stede, undgår man omhyggeligt at tale alt for personligt om nøgenhed. Nogle vittige bemærkninger ind imellem de slibrige historier, der hører til moderne selskabskonversation, kan man af og til få anledning til at høre. Den meste tale om nudisme går ud på at vække latter hos tilhørerne, vorimod en alvorlig diskussion er uhyre sjælden og en personlig indrømmelse af sin sympati for sagen har næppe mange hørt.

Vor mange mænd har mon prøvet at indbyde deres kvindelige bekendte til at klæde sig af, uden at hensigten har været af erotisk natur? Vist ikke ret mange. Selv om vi regner ægtefolk med, kommer vi kun op på et lille antal. Besynderligt nok synes det, som om det er lettere at få kvinden med til kønsakten end til at få hende til at klæde sig af under forhold, vor der ikke er tale

om erotik af nogen art. Nøgenheden blir åbenbart betragtet som en del af erotikken, et middel til at forøge sidstnævnte. At nøgenheden også tjener andre formål, ligger udenfor hendes fatteevne, indtil den dag, hun blir stillet overfor den fuldbyrdede kendsgerning. Vi står atter ved en følge af den usunde kønsmoral.

Ved at regne sund erotik for noget upassende, har man opnået at den undertrykte kønsdrift søger udveje af spirituel karakter og kommer til at få en overdreven betydning for den sygelige fantasi, der i alt søger og finder et erotisk moment. Man kan ikke tænke på nøgenhed uden samtidigt at tænke på erotik og de to køn kan ikke omgås hinanden uden at den ene ser de erotiske i alt, vad den anden gør og sir.

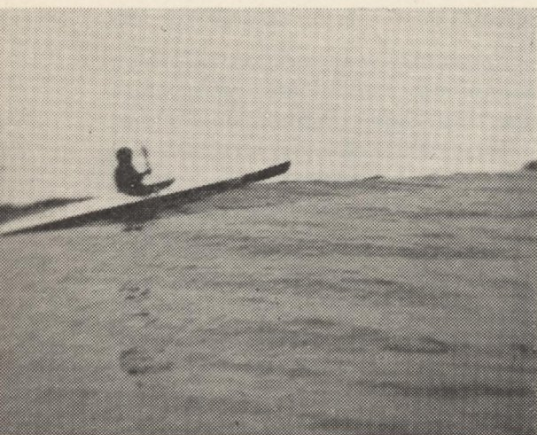
Vi må se dette som et sørgeligt faktum og ta hensyn dertil, når vi vil prøve at drage kvindene til nudismen. Mændene har det største ansvar for vor umoralske "moral", som de alene har skabt. Kvinderne har alle dage kæmpet for at opnå den ligeret, de som mennesker har krav på. Nu

er tiden inde til at mændene kommer kvinderne i møde i fælles bestræbelse for at etablere det kammeratskab mellem kønnene, som nødvendigvis skal til, vis det nogensinde skal lykkes os at gøre verden til et hjem for mennesker. Vi må rydde alt det af vejen, der søger at holde de to køn adskilte og skaber kunstig ulighed. Vi må frigøre os for alle vrangforestillinger vedrørende forholdet mellem kvinde og mand og klart og nøgternt se på erotikken som det, den er: en ganske naturlig handling og intetsomhelst andet. Det er noget to mennesker har ret til at gøre, så tit de har lyst og kan bli enige derom. Det er noget, der absolut ikke vedkommer andre. At sætte kønslig afholdenhed som et moralsk ideal er lige så sindssvagt som at ville forbyde menneskene at spise.

Vi nudister, der stræber efter naturlighed, burde være de første til at forstå dette, da sund erotisk tankegang er en forudsætning for, at vor bevægelse kan lykkes. Et så konsekvent brud med den sædvanlige opfattelse vil ikke, som mange påstår,

Mälaren runt i paddelkanot

Sommarminne av E. Malm

Ibland var'e gropigt

Man kan tryggt påstå att den som ej haft tillfälle att göra en ordentlig kanotfärd, ej kan föreställa sig vad en veckas kanotpaddling egentligen betyder för kropp och själ. Alltsedan min första något vingliga provtur har jag mer och mer lärt mig känna och älska naturen, sjön och kanotsportens tjusning.

føre til tøjlesløshed, men bidrage til at fjerne den erotiske spænding mellem kønnene og er det sket, skal kvinderne nok komme til vore friluftspladser og det skal da vise sig, at det, som nu holder dem borte, er mere frygt og undseelse end manglende forståelse.

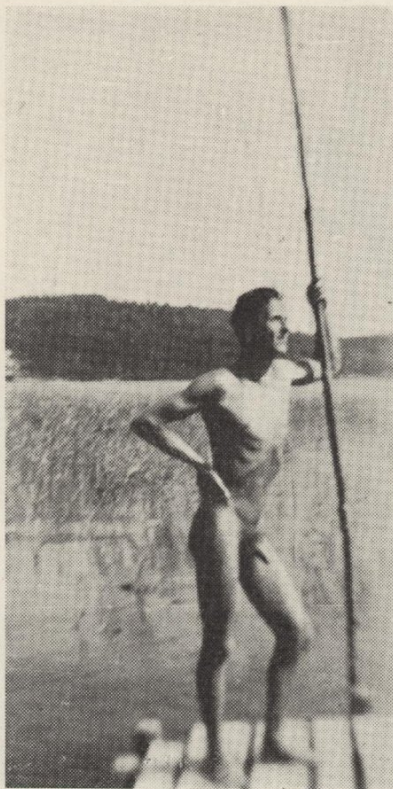
Vis ikke vi hade det erotiske problem, vilde nudismen forlängst ha været en kendsgerning som verken krævede foreninger eller afspærrede områder. Vi kan derfor ikke afvise erotik som noget, der er vor bevægelse uvedkommende, men som et problem, vi bør søge at løse. Kun vis vi er i stand til at fremme en naturlig opfattelse af forholdet mellem kønnene, kan vi gøre os håb om at nudismen skal bli en folkebevægelse og kun da kan vi påregne en tilfredsstillende deltagelse fra kvindernes side.

Sviger vi her, er der fare for at nudismen blot kommer til at føre en hensygnende upåagtet tilværelse.

Lad os vise, vi har mod til at være ærlige overfor det andet køn uden hensyn til om vi er kvinde eller mand.

Alltså uppgjorde min fästmö Kikkan och jag å kartan ett lämpligt stråk på närmare 25 mil, vilket vi beräknade att hinna med om ej vädrets makter behagade sätta "P." för våra uträkningar.

Vi startade alltså fulla av förhoppningar en blåsigt lördagskväll. Det blev en ganska jobbig början att med

Författaren på utkik

våra endast 52 cm. breda, tungt lastade "lådor" krossa Björkfjorden som gick grov varför vi vid framkomsten till Adelsö var delvis genomvåta av de många överspolningarna.

Vi hittade en idealisk tältplats, och medan jag riggade tältet kurrade Kikkan kvällskäket, det blev jordgubbar och mjölk och kakor. Det smakar det!

Andra dagen gick färden utmärkt med en del strandhugg för badning och skaffning.

Det är väl en härlig känsla att vakna en måndagsmorgon vid fågelsång och solsken, och veta sig ha en vecka på sig att naken i kanoten glida över blånande fjärdar, njuta av solen och få vara som ett med naturen.

Vid ett humör som strålade i kapp med solen fortsatte vi på måndagen över Staby- och Hjulstafjärdarna. Hård byig vind blåste upp och gjorde det svårt att efter kartan hitta rätt mellan holmar och skär. I lä mellan ett par holmar fann vi de härligaste badklippor man kan tänka sig, och varmt vatten. Nakna som vi alltid är då tillfälle ges var det bara att hoppa i plurret, upp för soltork och gymnastik, och så i vattnet igen. En konserverburk, d. v. s. innehållet, smörgås och nyplockade smultron och mjölk blev vår enkla men välsmakande middag. Färden fortsattes men som vinden var lika hård gick vi redan efter en timma upp vid Skurosund för tältning. Kikkan försvann, men återkom som väl var efter en stund med ett par flaskor mjölk som hon köpt i en bondgård.

Vanan trogen då tillfällen bjöds gick vi ut på en udde för att betrakta den nedgående solens guldbro över vattnet och himlens underbara färgskiftningar. Då kommer en segelbåt fram bakom udden. Som en pil glider den genom vattnet, skummet yr om stäven och den kränger så att däckets gångräddning går under vatten.

"Det är ena friska seglarna som vågar sig in här", yttrar jag, ty det blåser hårt och sundet är smalt med ett ytterst smalt utlopp mellan stenar och grund. Båten gör blixtnabba vändningar mellan slagen, de fyra männen kunna tydligen sin sak då de trots båtens starka krängningar sitta nästan orörliga. Nu gör båten en helomvändning, en stark knall då storan går ut och de går upp i vind med kurs på en bergspets. Farten brom-

Frukostbestyr

"Kickan" hälsar morgonsolen

sar upp och en man hoppar föreländ och tar törn. Det hela gick med en rivande fart och var en upplevelse att se.

Det blev en härlig natt på mjuk mossar varför vi på tisdag efter ett morgondopp pigga och utvilade fortsatte över den gropiga Granfjärden förbi Juthällens fyr. Vi försökte oss på en genväg mellan de många småholmarna söder om Ridön, vilket blev att plöja genom en och en halv m. hög vass. Det blev allt värre och värre och efter en stund satt vi fast. Vi måste staka oss fram med paddlarna vilket gick, sakta och osäkert.

Väl utkomna på öppet vatten upptäcktes det att däcksfärgen å kano-terna övergått till grönt. "Färgen" befanns vid närmare undersökning bestå av ett otal små kryp som under forceringen formligen regnat ned från vassen.

Den svåraste sträckan under hela färden blev sista milen till Torshälla, som avverkades under full storm med åtföljande överspolningar. Vid framkomsten fick vi börja med att byta kläder och länsa kanoterna som tagit åtskilligt med vatten, varefter vi såg oss om efter en bra tältplats. Men som vanligt utanför städerna är

varje strandremsa upptagen av sommarstugor varför det blev att kampa på en allmän campingplats några km. från staden där hundratals människor slagit ned sina smäckra bopålar.

Provianten var nästan slut men någon mat stod ej att uppbringa i den lilla staden. Vi kommo för sent vilket vi hade stormen att tacka för. Men vi hade ju inlagd sill, skorpor och saft, — det fick duga i två dagar.

Torshälla var beräknad som vändpunkt varför nästa morgon anträdde hemfärden, c:a elva mil. Hård landvind och åskbyar gjorde dagsetappen kortare än beräknat. Det blev att i kall och genomsur skog slå upp tältet, det fanns ej en torr kvist till underlag. Man värderar då att ha ett rejält tält med fastsytt oljat golv — eget fabrikat.

På torsdag eftermiddag siktades Strängnäs och vi fick brått att söka lägerplats för att om möjligt hinna in och få lite i skrovet. Vi måste passera över Kasernens skjutfält vid vilket stod anslag att läsa: "Beträd ej området, okreverade granater", det blev fart på oss och jag väntade var sekund att vi skulle komma luftvägen till stan, eventuellt i sällskap med en del granatskärvor.

Ett lämpligt mathak uppsöktes. Man går inte gärna in var som helst i blåbyxor och uppkavlade skjortärmar. Och så blev det äta av. Tomater smakar åtskilligt bra då man suttit på sjön i två dagar utan ordentlig mat. Mätta och belåtna tras-kade vi "hem" och kröp ner i sov-säckarna.

Innan färden fortsattes nästa dag måste vi proviantera. Men inte en affär fanns öppen. Efter en timmas tid hittade vi dock en bagarbod, och där fanns naturligtvis endast kex och skorpor eftersom de inte bakat under helgen. Expediten rådde oss att försöka bakvägen i en ostaffär mitt emot. Kickan haffade min portmonnä och försvann på en bakgård. Efter en god stund återkom hon med en stor påse i den ena handen och min tomma portmonnä i den andra.

Eftersom kassan var slut hade vi inget mer i stan att göra och vi fortsatte mot Stallarholmen där påsens innehåll undersöktes och avsmakades. Sjön suger och vi åt som vi var hungriga till. Men, "måtta med allt" lönar sig märkte jag fram emot kvällen ty vi blev nämligen matförgifta-

de. Det blev uppkastningar. Natten blev som en ond dröm och fast solen strålade upp i öster var det inget annat än att ligga kvar och vänta på bättring så vi kunde kajka oss från den öde holmen.

Den goda korven var den skyldige och jag lovade dyrt och heligt att aldrig mer äta dylik mat under någon sommarsemester. På kvällen kröp vi i kanoterna och drev med vinden över till fastlandet, de tre kilometerna tog närmare två timmar. Utan mat under hela dagen som vi varit somnade vi dödströtta, med den dunkla skogens sus och vågornas brus till vaggsång.

Vi var på söndagen i det närmaste återställda som väl var ty dagen blev strålande och kunde njutas på bästa sätt. Vi stannade hela dagen på den underbara platsen. Naken hela dagen, skog, sjö, fågelsång och solsken, och det var underbart att leva.

Kickan blev smått poetisk och deklamerade för mig dessa vackra verser:

S O L B A D.

Luften varm och himlen blå
ingenting som sker,
bad och sol och blott vi två,
säg vad vill du mer.

Är det ej en njutning, säg,
att blott vara till,
slippa alla tunga steg,
bara ligga still.

Utan kläder, solbelyst,
att få koppla av
varje tanke nyss man hyst,
slippa plikter, krav.

Liten glimt av evighet,
skön och tidlös dag,
allt försvunnit utom det:
Bara du och jag.

Vår stora önskan är att även kommande somrar få göra liknande färder i den härliga naturen. Den skänker inspiration och gör livet värt att leva.

Kuriöst

En 40-årig ungersk zigenerska har givit livet åt inte mindre än trettio barn. Hon födde sitt första barn, när hon var blott tio år gammal, och sex gånger sedan dess har hon fått tvillingar.

*

Englands förnämsta helpension, Eton College, fordrar, att eleverna under hela den tid, de äro vid skolan, skola bära skolans eleganta uniform, till vilken hög hatt är påbjuden. Endast när de idka idrott slippa de uniformen. Det händer sålunda, att man kan få se en lovande, ung man sitta och meta i ösregn med styv Etonkrage och hög hatt.

*

Det är omöjligt för en man att bli antagen vid Förenta Staternas flotta, så länge hans kropp är tatuerad med figurer, som föreställa nakna kvinnor. Han kan emellertid klara sig vid läkarundersökningen, om han låter en tatueringskonstnär "kläda på" damen något, om det så endast är en åtsittande baddräkt.

*

Chakoiindianerna excellera i västar. Västen anses vara deras förnämsta prydnad. Byxor använda de däremot inte alls utan nöja sig med ett höftskynde. De två säkerhetsnålarna på västen ange, att den unge indianen är av hög börd.

*

Den belgiske
pioniären
Wrengdes
hustru

På cykeltur till solens land

Av Ajo Alinger-Lugano

(Forts. fr. föreg. n:r.)
"Norges bankende hjerte"

Turen från Magnor vid riksgränsen till Hamar ger i omväxlande scenerier en samlad bild av Østnorge. Kongsvinger är en stad med säregen prägel. Den ligger trevligt vid foten och på den soliga sluttningen av ett brant berg, och överst tronar fästningen.

Vi foro ett långt stycke utmed Glommen och sågo väldiga mängder timmer som flottades på denna landets största älv. Även Rånåfoss kraftstation med den stora dammen var imponerande.

Det var första söndagen på vår resa, då vi kommo till Norge. Det var mycket folk på vägarna, ty det var en vacker sommardag. Vi blevo snart nog uppmärksamma på pigernas lätta och brokiga klänningar, vilka tycktes oss vara mer i bruk där än i Sverige. Gutterna bruka ofta cykla med naken överkropp. Men kanske fick befolkningen inte varje söndag se en så lätt klädd turist som jag.

Vi hade dock att rikta vår uppmärksamhet på något viktigare än

härna åskådare, och det var högertrafiken. Något fel gör man lätt vid övergången, även om man som jag under största delen av sitt liv varit i länder med högertrafik. Men nu hade jag blivit van vid vänstertrafiken i Sverige. Det farliga med förändringen är att man — just när det gäller och "när man inte tänker på det" — så lätt förväxlar vänster och höger, och sammanstötningen är skedd. Hur länge skall man vänta innan även Sverige rättar sig efter denna internationella regel i fråga om körsida?

Från Eidsvoll till Lillehammer går vägen utefter Mjösan och genom Hedmarken, det fruktbara sollandet med många välskötta gårdar. Mjösan, den största av de norska insjöarna, kallas "Norges bankende hjerte". Man har en härlig utsikt över sjön och bergen på andra sidan. Redan på långt håll sågo vi den brant uppstigande Streikampen, 708 m., vilken gör ett intryck som ville den sätta en skarp gräns och tränga vattnet tillbaka.

Norr om Tangen blir Mjösan bre-

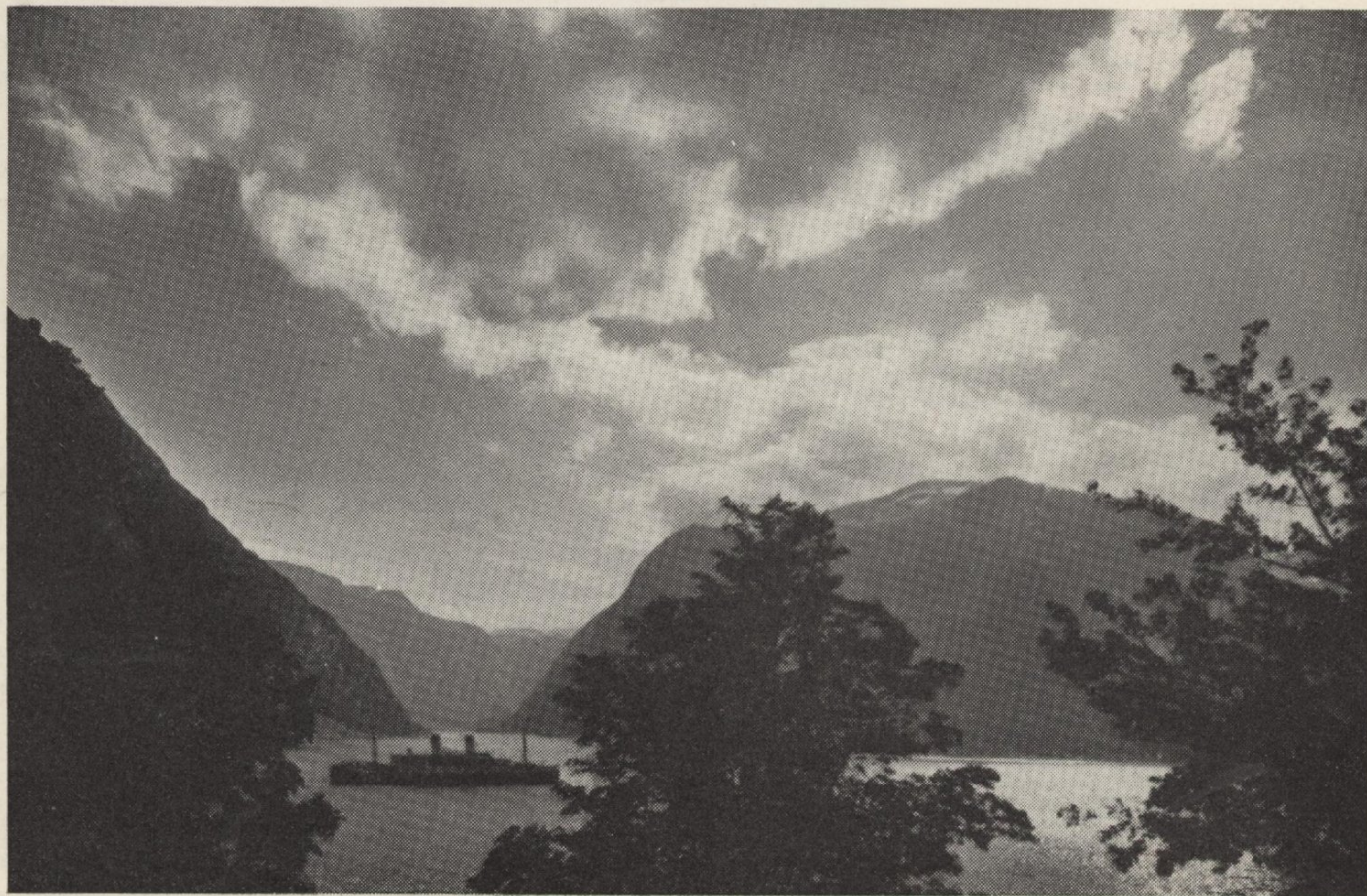
dare och bergskedjan på andra sidan lägre. Den nedgående solen vidrörde redan höjdernas toppar. Det var tämligen sent på kvällen, då vi kommo fram till Hamar, medelpunkten i Hedmarken. Vi ringde ut till vandrarhemmet, Jernbaneskolen i Vang, för att fråga om det ännu fanns plats.

"Jaa då", svarade vaktmästarn, "vi ha ennu inge her i kvell".

Den vänlige värden kom oss till mötes på halva vägen. Ungdomshärbärgen äro en praktisk inrättning. Det var första gången under resan, vi anlitade ett sådant. En hel sal stod till vårt förfogande. Vi voro förvånade att vara de enda gästerna.

Naken karl bland söta piker

Till Brummendal hade vi alltjämt förstklassiga landsvägar. Men sedan voro de mindre tillfredsställande, fast inte dåliga. Asfalterade gator ha dock den fördelen, att man kan fritt förfoga över hela körsidan. På grusade vägar finns däremot ofta endast en smal ränna att åka i, och man måste i ett vara på sin vakt att inte spåra ur. Dessutom ha de nackdelen

Hardangerfjorden — Norge

att det dammar så fruktansvärt, när en bil kommer, i synnerhet då den kör om bakifrån.

Med färjan över Mjösan till Gövik. Där börjar den första nämnvärda stigningen upp mot byn Vardal. Höglätten sträcker sig ljungbrunt så långt ögat når. Så bär det nedåt till Randsfjorden; Dokkaälven mynnar i dennas nordligaste del.

Här måste man stanna ett ögonblick och beundra landskapet. Vad heter det höga berget där i bakgrunden? Jag drar fram kartan och studerar litet: det är Skillingshovden, 865 m.!

De långsträckta bergen löpa uppför dalen. På högra sidan om fjorden byarna Fluberg, Kronborg, Odnes. Turistbussar från Oslo och Trondheim. Och många pensionat.

Vägen går över Dokka-bron som välver sig högt över dalen. Där ligger i sanning ett paradiset för ens fötter! Här skall människa och cykel få vila en stund!

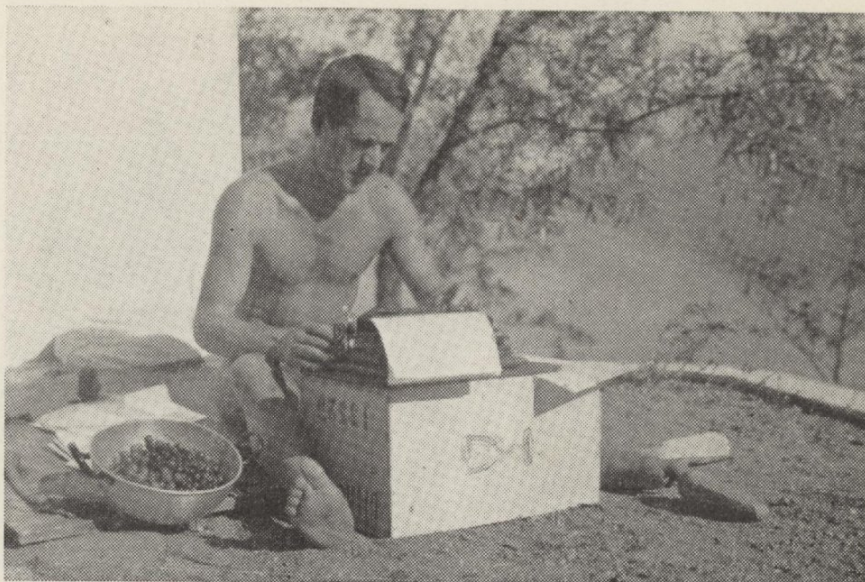
Vi klättra ned till floden. Lonjo hade snart funnit en skön varm flat klippa, där vi ostörda kunde lägga oss till ro efter badet. För mig blev det dock inte mycket av med någon siesta — bland de solvarma strandstenarna kröpo små hallonbuskar med de vackraste bär. Det blev kalas!

Jag glömde att vara försiktig med att gå omkring naken på stranden. Ett stycke längre bort syntes några tält och över bron rullade fordon i ett. Mycket riktigt — då hörde jag någon ropa! Jag tittade upp och fick se två småflickor på bron, som vinkade åt mig med några kvistar i händerna.

Vad de ville, kunde jag inte förstå, emedan älvens brus överröstade dem. Men de kommo ned till stranden och fram till mig, tydligen helt obekymrade om min nakenhet, och frågade med det vänligaste smålenede i sina ansikten, om jag ville ha de hallonkvistar de höllo i händerna.

Och så hjälpte de mig att plundra hela plantaget, så att munnen fick nog att göra. De sade "du" till mig och snackade livligt på oplandska, ett språk som deras store broder naturligtvis knappast kunde bli klok på.

På cykeln hade jag ännu några fikoner och dadlar. De kunde passa dem som tack för god hjälp, tänkte jag, och drog solbyxorna på och gick upp för att hämta dem, men stannade väl för länge borta. Då jag kom

Ajo på (i) sitt "arbetsrum".

tillbaka, voro mina söta små piker försvunna. Jag var förstas litet bedrövad däröver, men det var kanske bra — det kunde lätt ha hänt att någon vuxen fått se oss och trott mig vara en sådan usling, som lockar oskyliga barn till sig för osedliga ändamål...

"O, from Sweden!"

Färden går uppför Etna-dalen genom byarna Nordsinni — Tonsåsen — Bjørgo, går brant ned i och korsar den fagra Valdres-dalen och brant upp igen längs Tisleja-älven. Framför oss ligger höglättens högsta punkter Gribbe — Nystøl — Skogshorn, alla mellan 1,000 och 1,700 m. Fjällvägen själv når upp till 800!

Tisleja-dalen är skön i sin sträva enslighet. Trädväxten har blivit svag. Allt sällsyntare och mera stilla bli byarna, allvarligare och mera inbundna de få människor man möter. Man ser inga hus på långa avstånd.

Över älven välver sig en ålderdomlig bro och vid den slogo vi oss ned för att vila en liten stund. I Frydenlund hade jag köpt mig en Oslo-tidning för att veta, vad timmen är slagen i världen därute: Hitler inrättade en konst-censur, Stalin lät arkebusera några ämbetsmän, Franco anmäler segern över de röda, och Musse reser snart till det Tredje Riket...

Vad allt det ligger fjärran nu! Det har knappast någon inverkan på ett sinne som stämts i samklang med ensamheten i denna natur. Att solen lyser och vägarna äro bra, att vi måtte komma i rättan tid till Hollands-bå-

ten och att vi måtte finna en vänlig bonde på kvällen — sådant är nu viktigare än hela den politiska teatern.

— — —

Kammen hade vi redan tagit. Hela landskapet var nu lättare att överblicka. Vägen gick nästan rakt. Det var en fröjd att få trampa på efter den långa stigningen. Det blev ännu varmare på södersluttningen. Mid-dagssolen brände till och med rätt kraftigt på skuldror, armar och lår.

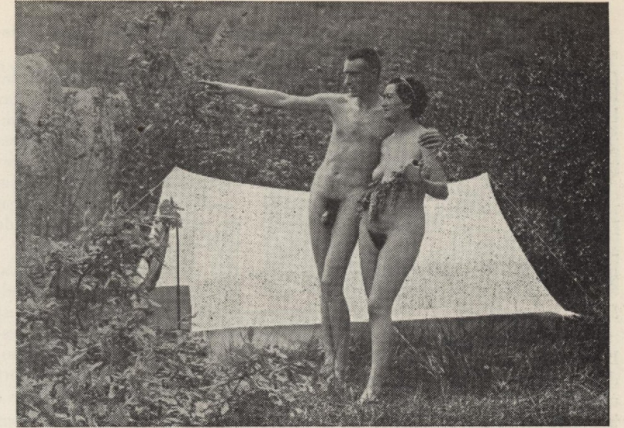
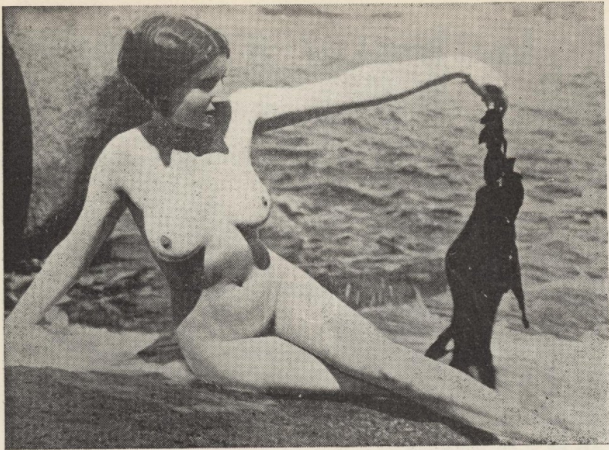
Jag funderade just på, om jag kunde våga ta av de besvärliga solbyxor-na. Ty det fanns ju ingen människa som kunde förargas över min nakenhet. Naturligtvis, det gör jag!

Just då kom en högvuxen gråhårig herre i skjortärmarna. Jag drar byxor-na på mig i en fart, svingar mig upp på cykeln, kör förbi honom och hälsar som vanligt med ett "heja". Han svarade med att lyfta armen och ropade överraskad: "O, from Sweden!?" Engelsmannen kände tydligen igen de svenska färgerna på vimpeln.

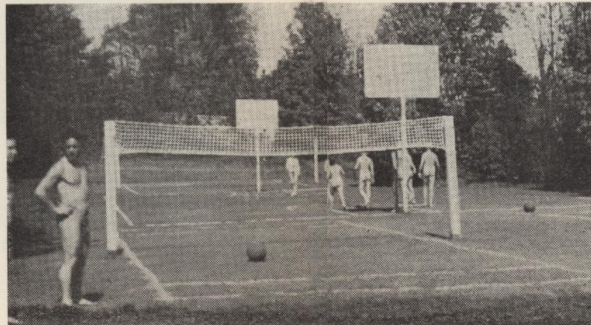
Det vimlar formligen av engelska turister i Norges fjälltrakter. Där om vittnar även en rad hotell med bilgarage och tennisplatser. Den moderna civilisationens alla bekvämligheter stå här till tjänst åt dem, som vilja njuta av den rena luften och ensamheten på höglätten. Mången har här återvunnit den inre ro, som man så lätt förlorar och så svårt återfinner.

— — —

(Forts. å. sid. 18.)

Bilder som tala för sig själva

Nu bär det åter nedåt i talrika skarpa kurvor, så att bromsarna gnissla. Plötsligt ligger där *Gol*, inbäddad mellan höga skogklädda berg.

Framme vid Bergens-banan

Hallings-dalen drar sig i västlig riktning rakt upp mot jökelområdet. Landsvägen håller sig ständigt på den soliga söderslutningen på över en längd av 7 mil, medan tåget från Oslo—Hønefoss slingrar sig fram på älvens andra sida.

Det är den berömda 490 km. långa Bergens-banan. Den följer Hallingsdals-älven ända till dess ursprung, uppnår där vid foten av de med evig is och snö betäckta fjällpartierna en höjd av 1,300 m., borrar sig vid Myrdal genom den en mil långa Gravehalsen-tunneln, och ålar sig därefter småningom nedåt mot havet, ofta dristigt längs branta svindlande dalsänkor, tills den slutligen når den låga fruktbara kusten, där tusentals

tunnland årligen läggas under plogen.

Vid *Gol* station voro fullt med bilar och turistbussar. Oslo-tåget har just satt av en skara semesterfolk. Där stodo tre cyklister och studerade geografi. Cyklarna som voro försedda med de röda Oslo-vimplarna, voro övermåttan högt packade, men hade inga sidoväskor. Jag undrade vilken riktning de tre ämnade ta.

Det förvånade mig alltså mera, att vi inte fingo se flera cykelvandrare i dessa underbara nejder, just nu i augusti, under den bästa semester tiden. Vad berodde det på? Måne Norges ungdom är slöare i sport än Sveriges?

Det var inte lätt att tro det, om man själv har sett, i vilka massor Oslo-ungdomar draga ut i Nordmarken söndag efter söndag, om man en hel vinter igenom fått uppleva, hur tiotusentals skidbeväpnade pojkar och flickor t. ex. vid Majorstuen vänta på morgontåget — något som

Stockholm inte kan uppvisa maken till!

I alla fall kände jag lust att prata litet med Oslo-trion. Man får alltid erfara något nytt om vägförhållanden och sådant. De få cyklister vi sågo på vägen, kommo vi knappast i samtal med. Antingen mötte man dem i en stigning, där de rusade förbi i full fart — eller voro vi själva de lyckliga som fingo susa nedåt i en utförsbacke.

På tal om utförsbackar — jag har lärt mig *en* sak: det är inte hälften så farligt "att ligga i kurvor" om man

1) packar så att bagagets tyngdpunkt kommer så långt fram och ned som möjligt mellan sadel och bakhjulsnaven, och om man

2) noga ser till att ingenting slår och skramlar. Inte det minsta av packningen får svänga löst! Allt måste vara fast hopsnört med kraftiga remmar och breda gummiband.

(Forts. i nästa n:r.)

Utifrån

Nakna rekord

Från Amerika omtalas en kvinnlig naturist, över 70 år gammal, som lärt sig skriva på skrivmaskin enligt *touch*-systemet. Hon ville nu ha reda på om hon kunde skriva fortare utan kläder än klädd. Hon bestämde sig därför för två artiklar på 260 ord vardera; något som hon kände till förut. Då hon var klädd tog det henne 30 min. för den ena av artiklarna; då hon var utan kläder tog det 20 min. för den andra artikeln. Dagen därpå försökte hon experimentet igen, men i och för att kunna kontrollera provet gick hon tillväga på motsatt vis; först skrev hon utan kläder och sedan klädd. Denna gång tog det henne mindre än 20 min. att skriva 260 ord utan kläder, och över 30 min. klädd. Det låter verkligen otroligt.

Ett annat prov gjordes av två män, 35 och 55 år gamla. De sprungit vardera 100 meter utför en backe och tillbaks igen, den ene av dem först med kläder på och den andre utan kläder. Därefter omväxlades, den förste utan kläder och den andre klädd. Vardera sprang något fortare naken än klädd; skillnaden var, i det ena fallet c:a 7 %, i det andra c:a 13 %.

Vid ett institut gjordes ett prov för några år sedan, hur mycken energi som användes vid bicykelåkning naken och med baddräkt. De som åkte nakna producerade 18 % mera energi än de som voro iförda baddräkter. Men det provet tordes man inte offentliggöra för allmänheten; det var på den tiden då man var rädd för att tala om nakenheten!

En 7-årig gosse tillfrågades en gång om han kunde simma lättare med baddräkt på än naken. "Naken", svarade han, "baddräkten liksom drager mig ned; det är svårt att hålla sig uppe i vattnet med baddräkt på."

"Hur långt kan du simma med baddräkt på?" frågades vidare.

"Omkring 35 meter", blev svaret, "men jag simmar 100 meter naken".

Utan tvivel var gossen lite optimistisk, men vad han sade framställde saken såsom den syntes honom. När han tillfrågades om han kunde springa bättre med kläderna på än utan, svarade han: "Utan; kläderna äro bara i vägen, och jag kan inte röra mig så fritt, och jag blir så svettig". Gossen var ingen "vetenskapsman", men han visste vad han kände. Envar, som prövat på nakenheten, vet nog hur lätt och ledigt man rör sig, både "till lands och till sjöss" — både i luften och i vattnet.

N—n.

Naturismen ökar ambitionen

En ung irländare, vilken tjänstgjorde som kock vid ett amerikanskt naturistläger, blev vid säsongens slut av lägerledaren tillfrågad om lägerlivet gjort honom något gott. Han svarade: "Arbetet här har gjort mig mera ambitiös; jag önskar bli ingenjör — mekanisk ingenjör. Jag ämnar gå i aftonskola i Boston i vinter".

En annan yngling, vilken det tog årtal att samla mod nog att gå till naturistlägret, och knappast vågade göra förfrågningar, kom till slut varje vecka. Han hade ett bra utseende, livlig, ägde god sångröst, en aning kunnig i konstdans, och charmerade alla. Några av de unga männen i lägret inbjödo honom att delta i deras årliga kanotfärd. Två av hans

kamrater på färden voro studerande, och den tredje skulle börja studera på hösten. Alla hade en härlig färd.

Vid naturistlägret träffade ynglingen professionella män och affärsmän samt enkelt folk med sina familjer, folk som tänkte och diskuterade världshändelserna. Många av dem önskade se en ändring i världsordningen.

När ynglingen på hösten bjöd farväl åt lägerledaren, frågade denne ynglingen om han under sommaren fått någon annan syn på framtiden, svarade han glädjestrålade: "Jadå; det har åstadkommit att jag önskar mera undervisning, och jag har träffat folk här som jag trodde inte existerade. Jag har ändrat mig en hel del angående vad jag önskar företaga mig." Och så berättade han om sina studieplaner för det kommande året.

Så är det; solljuset verkar välgörande på både kropp och sinne, i stället för att ingiva självmordstankar. Man vill leva och man hoppas på framtiden. Man får en ljusare syn på tingen och en vidgad blick.

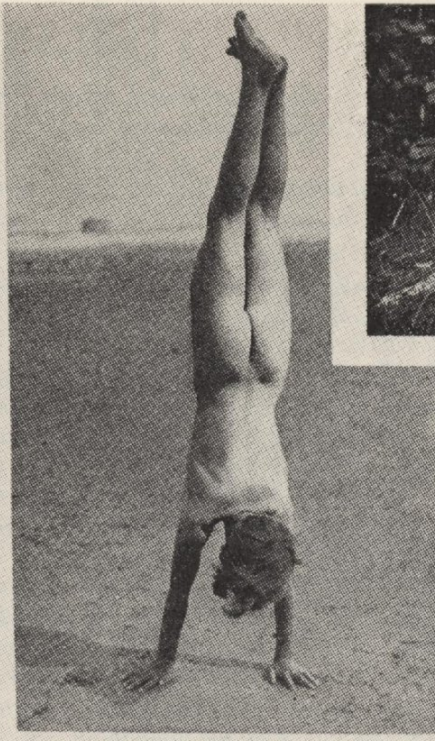
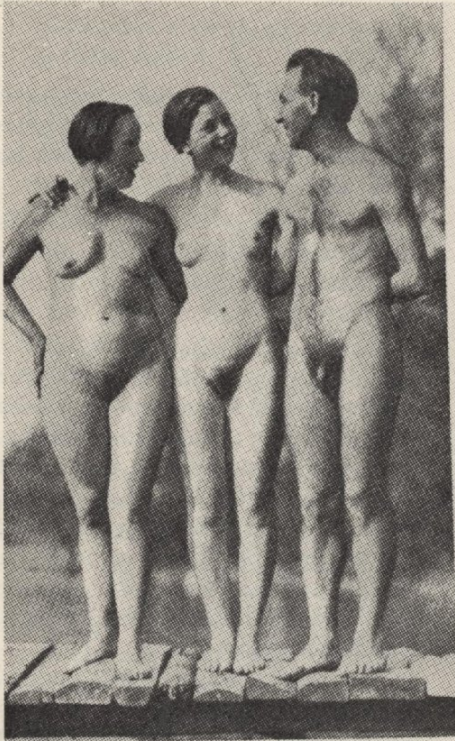
"Svär icke!"

Sveriges Kristliga Krigsmannaförbund har nyligen igångsatt en hela landet omfattande kampanj mot svärjandet. Var och en som är intresserad för saken får sätta in minst två kronor, och blir då medlem. Större eller mindre bidrag från enskilda personer mottagas även. Dessa pengar användas sedan för att trycka plakater inom ram med uppmaningen "Svär icke!", vilka uppsätts vid alla logementen i landet. I landets alla tidningar insätts då och då, såsom spaltfyllnad, små notiser av olika ordalydelse, med uppmaning att icke svära.

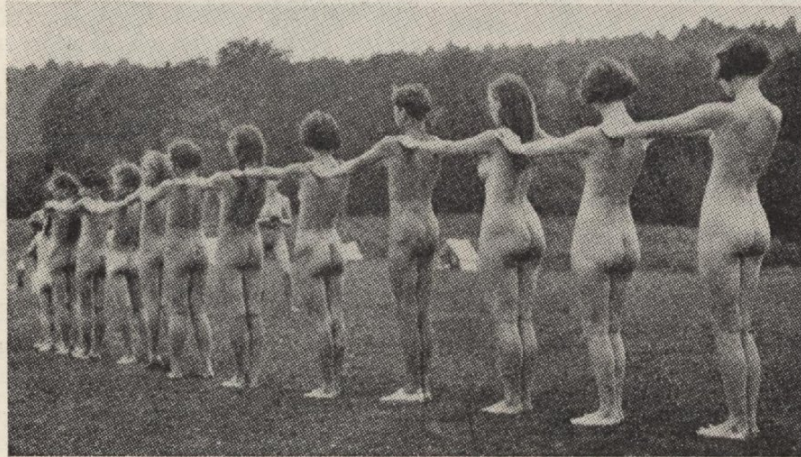
N—n.

© Michael Otto

*Nakenkultur
all världen
kunt*

Publicerad med tillstånd av Svenska
Fotografiska Bildbyrån

De fyra sidor som vi fr. o. m. detta n:r utökat tidningen med äro avsedda för skönlitterära alster. Härmed presenteras en novell av det för Solvännens läsare inte okända märket "Zeni". Redan i nästa n:r börja vi publicerandet av en roman av samma signatur som alltså kommer att gå som följetong åtminstone 1 år framåt. Titeln är "Din kropp är inte blott för lust — — —!" Den kommer att illustreras med teckningar.

Vi tro att denna form av läsning skall intressera många av tidningens läsare och då man får den alldeles gratis, s. a. s. till på köpet, hoppas vi att ingen tar illa vid sig. En stor del människor orkar ju inte läsa en vanlig oftast torr artikel utan vill ha sin läsning serverad med den extra krydda som skönlitteratur möjliggör. Dessutom blir det oss då möjligt att säga en del saker som vi inte våga

yttra i vanliga artiklar. Alltså: Var så god och väl bekomme!

"Goddag, Nils! Hur lever livet med dig nu för tiden? Det var ganska länge sedan vi träffades."

"Ja, det är nog ett par år sen sist. Förresten, hur har du det själv? Fortfarande ungar?"

"Ja, ingen kvinna vill visst ha mig. Jag är ju, som du vet, ganska tafatt, då det gäller kvinnor. Så det är kanske mitt eget fel. Men inte behöver vi stå här och prata. Kom med hem, så skall jag krama min värdinna på en kopp kaffe."

Väl hemma, och med var sin rykande kopp kaffe på bordet, började vi, där vi sutto nedsjunkna i min värdinnas två förträffliga fåtöljer, erinra oss gamla minnen. Tankarna gingo tillbaka till den tiden, då vi ännu såsom varande i vår grönaste

ungdom, sågo världen i rosenrött skimmer. Sedan dess hade mycket förändrats. Nils var nu gift, och hade en liten rar flicka.

"Att du inte gifter dig", sade Nils. "Du med dina vackra tankar om kvinnan kunde säkert göra en hustru mycket lycklig."

"Är du säker på det? Det är inte jag. Jag tror, att jag är för mycket idealist. Dock inte så mycket nu som förr. De flesta av mina ideal ha ramlat, nog beroende därpå, att jag satt dem på en alltför hög piedestal. Jag börjar allt mer och mer se livet som det verkligen är. Dock, ett ideal har jag kvar. Hon hänger där på väggen." Jag pekade på en tavla på motsatta väggen.

Efter att ha kastat endast en blick på tavlan, gav Nils till ett förvånat utrop: "Men, det är ju Iris, eller rättare en teckning av henne. Är hon din fästmö? Att du kan se något av ideal i henne kan jag inte förstå. Hur har du blivit bekant med henne?"

"Jag är inte alls bekant med henne. Teckningen är gjord efter minnet. Som du ser, ligger hon på en badstrand. Baddräkten har hon dragit ner till midjan, så att hela ovankroppen är blottad. Det är denna ovankropp, som är mitt ideal. Har du sett något vackrare, något mera harmoniskt! Vilka axlar! Se på dessa två unga, välformade bröst! Dessa liljekullar, se de inte ut att vara överfyllda av livets saft! Hela kroppen tycks vara en hymn till livet, till naturen och solen, som kysser hennes hud. Denna hud, vad skall man jämföra den med? Mjolk, sammet? Nej, allting verkar banalt vid jämförelse med detta skinn. Se på böjningen av nacken! Är det inte en ädel linje? Den vackert rundade hakan! Hennes mun på samma gång spetsk och kysk, är den inte som skapad att bjuda livets nektar i form av kyssar! Se inte hennes läppar ut att innehålla outtömliga förråd av denna nektar?"

"Oförfätlige idealist", sade Nils. "Allt detta, som du ser, kan jag inte en gång skymta. Men jag är heller ingen konstnärsnatur som du."

"Men du, Nils, du sade ju att du var personligen bekant med henne. Vem är hon? Var kan hon träffas? Hon måste säkert vara en lady."

Goddag Nils!

"Ha, ha, ha! En lady! Har man hört! Vet du vad hon är? Men det gör detsamma, kom så går vi ut och få lite frisk luft!"

Sagt och gjort. Vi fingo på oss ytterkläderna, och väl utkomna förstod jag, att Nils hade en bestämd plan, ty han tog redan från början ledningen.

Efter cirka en kvarts promenad genom en massa smågator kommo vi slutligen fram till en bredare gata.

"Tycker du inte det är varmt?" sade Nils. "Skall vi inte gå in och få oss en lemonad? Här ligger ett kafé strax intill."

"Jo, det kan vi gott göra."

Kaféet var ett sådant, som det brukar finnas ett av i varje gata.

Sedan vi hängt ytterkläderna i tamburen, satte vi oss vid ett bord längst inne i ett hörn. "Det är inte bra, att du har ljuset mitt i ansiktet", sade Nils. Vad han menade, förstod jag inte då, men jag skulle strax förstå det.

På väggen mitt emot hängde en av Zorns nakna kullor. Visserligen en reproduktion, men en god sådan. Jag var fullt upptagen med att betrakta densamma, då jag hörde en melodisk röst fråga: "Skall det vara hallon eller citron?" Samtidigt som Nils knuffade mig i sidan, frågade han: "Vad önskar du?" Jag såg därvid upp, men jag glömde att svara. Jag blev fullständigt konfys. Jag igenkände i servitrisen originalet till min teckning hemma på väggen.

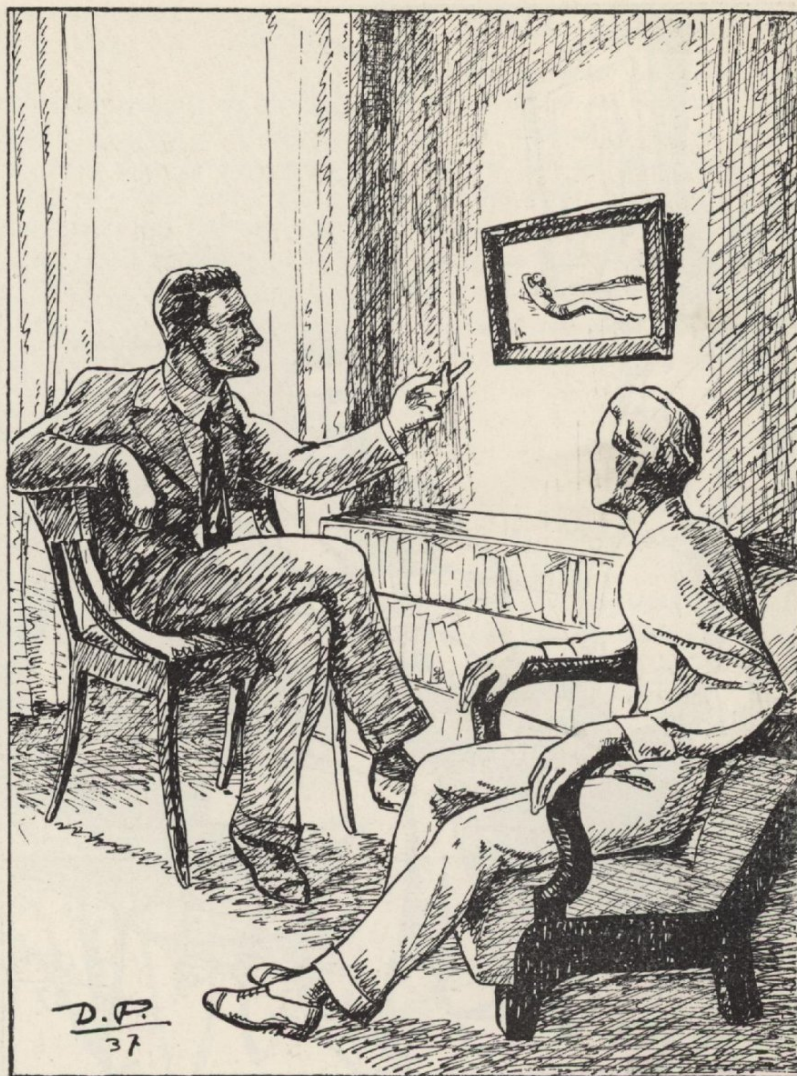
Jag måste ha gjort en löjlig figur, där jag satt, ty med ett förtjusande leende upprepade flickan sin fråga: "Skall det vara hallon eller citron?" Men mitt svar blev inte ett svar utan en monolog: "Jaså, hon är servitris!" Det var Nils som räddade situationen, då han sade: "Vi tar hallon." Då försvann flickan, tack och lov.

Med en väldig dunk i ryggen sade Nils: "Där har du din drömflicka, din lady."

"Min lady. Ja, men hon kan väl vara en lady ändå fast hon är servitris. Med lady menar jag inte en högre ställning i livet, utan idealet för en kvinna och en idealisk kvinna är hon, det kan du inte få ur mitt huvud."

Sedan vi druckit vår lemonad gick vi. Jag kände behov av att vara ensam, och tog därför avsked av Nils.

Sedan jag kommit hem, ställde jag mig att betrakta teckningen på min vägg. Den var ganska lik, men en

Men, det är ju Iris

del smådrag saknades. Jag önskade jag kunde göra om den efter originalet.

Tänk om hon ville stå modell för en tavla. Jag vet hur den skall se ut. I skogen skulle hon stå vid en ung björk med en blomsterbukett i handen och solglitter i håret. Endast iklädd den skrud, som naturen givit henne. Denna tavla skulle bli en hymn till naturen, och därför får hon ej bära någon artificiell prydnad.

Vilken vacker tavla det skulle bli. Kanske jag kunde få den med på utställningen. Få den såld, bli berömd. Få en massa pengar, så att jag kunde gifta mig med min modell.

Sakta i backarna, Albin. Inte bygga luftslott. Du kallar henne redan din modell. När allt kommer omkring, vågar du kanske inte fråga henne, om hon vill stå modell åt dig. Sedan blir det ju en fråga till, nämligen den, om hon är så pass fördomsfri som i detta fall är nödvändigt. Men det måste hon vara, hon ser inte ut att vara en vanlig gäs.

Tvärtom ser hon ut att vara en mycket förståndig flicka. Jag skall fråga henne redan i morgon dag. Jag måste fatta mod. Detta är min chans.

Med den inramade teckningen under armen, väl insvept i ett papper, gick jag nästa dag att dricka kaffe hos min drömflicka. Med hjärtat i halsgropen och darrande knän steg jag in. Det var vid en ganska tidig timme på dagen, så att kaféet var tomt. Tack och lov! Mätte jag nu bara få mod att tilltala henne.

Sedan jag druckit ur mitt kaffe, tog jag mod till mig och kallade på henne genom att låta teskeden dallra mot kaffekoppen. Nu, nu gäller det!

"Fröken, förlåt! Hm, hm. Jag har — — —. Jag skulle — — — jag ber att — — — att få visa en tavla."

"En tavla, tack, men jag önskar inte köpa någon tavla."

"Nej, den är inte till salu. Nej, inte för allt i världen. Men jag kan väl få lov att visa den ändå?"

"Ja, visst får ni det."

Jag hade under tiden vecklat upp

Jag såg upp men glömde att svara

omslaget, och med en nervös gest räckte jag henne tavlan. Hon såg på den, och gav sedan till ett förvånat: "Men, det är ju jag! När har ni ritat det? Jag kan inte påminna mig ha sett eder förr och långt mindre suttit modell åt eder."

"Gåtan är inte så värst svår att lösa. Jag såg eder en gång, då ni låg och solbadade just i denna ställning. Jag betraktade eder en lång stund, men ni lade nog inte märke till mig. Ni utgjorde där ni låg, en så vacker tavla, att den etsade sig fast i minnet. Då jag kom hem gjorde jag denna teckning. Denna teckning har sedan intagit hedersplatsen i mitt rum. Varje dag har jag betraktat er. Varje kväll givit er en slängkyss. Ni har blivit mitt ideal och mitt sällskap i ensamma timmar, utan att ni själv vetat om det."

"Skall detta vara en kärleksförklaring", frågade hon.

"Neej, det skall det inte vaaara. Men jag hade tänkt — — — jag me-

nar — — — jag ville be er om en sak. Vill ni — — — hm, hm."

Förbaskade tunga, som inte ville lyda.

Iris hade inte visat någon indignerad min, därför att jag tecknat henne med blottad ovankropp. Det syntes mig som ett gott omen.

"Ni ville be mig om en sak. Vad kan jag stå till tjänst med? Lite påfyllning kanske", sade hon med ett litet skratt.

Tack vare detta lilla skratt log även jag. Isen var bruten.

"Tillåter ni, att jag talar till er som en gammal bekant? Det är vi ju också redan, bokstavligt talat. Denna lilla teckning är ju endast en skiss. Men jag ville så gärna göra en verklig tavla med er som modell. Jag vet, hur den skall se ut. Den skall göras ute i naturen. Nu vet inte jag, hur pass fördomsfri ni är, eller med vilka ögon ni ser konsten, om ni kan göra en uppoffring för densamma. Kort sagt, jag vet inte, hur pass människa ni är."

"Ni menar antagligen, att eder tavla skulle bli en nakenstudie av mig?"

"Ja, det kan man ju säga. Den skulle bli en hymn till naturen. Ni skulle endast vara centralpunkten, och för att bättre harmoniera med naturen runt omkring eder, är det nödvändigt, att ni är naken, ty naturen är naken."

"Ja, då vill jag bara säga, att om ni tror att jag duger, är det naturligtvis min plikt att göra det. Jag roar mig själv på lediga stunder att modellera i lera. Jag är därför, om jag själv får säga det, en smula konstnär."

"Bravo! Jag visste väl, att jag inte misstagit mig på er. Det är då verkligen sant, att ni vill stå modell åt mig. Men ni vet ju inte vem jag är eller vilka avsikter jag har. Jag har kanske dåliga avsikter med er, vad vet ni?"

"Det är nog ingen risk, eller hur?"

"Nej, det är det sannerligen inte. Men när kan vi börja?"

"Ja, låt mig se. Jag har två eftermiddagar lediga i veckan. Jag är villig offra dessa fristunder för konsten. Om det passar, kan vi börja redan i morgon klockan ett. Men var skall vi vara?"

"Vi reser ut till B... skogen. Där finns alltid någonstans vi kan få vara ifred."

"Ja, då säger vi det."

"Avgjort alltså. Då hämtar jag er här i morgon kl. 1. Ni kan inte ana, hur glad jag är. Au revoir."

"Ja, på återseende då."

Efter ett kamratligt handslag gick jag. Tavlan hade jag åter under armen. Nu gällde det att göra utensilierna färdiga till i morgon. Lite skaffning fingo vi också ha med oss. Sedan jag ordnat allt på ett, som jag själv tyckte, ganska tillfredsställande sätt, var det tid att gå till sängs.

Dagen därpå var jag på den avtalade mötesplatsen några minuter före ett.

Hon lät inte vänta på sig. På slaget ett kom hon, men i sällskap med en herre. Det hade jag inte tänkt på. En så vacker flicka måste naturligtvis ha en hel massa beundrare.

Mannen tog avsked av Iris med alla tecken till ömhet, vilket skar mig i hjärtat. Hon kom sedan bort till mig och med ett glatt leende räckte hon mig handen. Men jag erfor ej den glädje, som jag borde gjort.

Resan ut till B — — — skogen gick lyckligt. Efter rätt mycket sö-

kande funno vi slutligen en lämplig plats ganska långt inne i skogen. Skogen var här inte så tätt bevuxen. Solen hade därför ganska fritt tillträde, vilket var särdeles gott, ty naturligtvis skulle hon ha solglitter i håret. Sedan vi plockat en massa blommor, valde vi ut en ung björk. Vid den skulle hon stå med blomorna i handen och solglittret som silade ned genom bladverket i håret.

Medan Iris drog sig tillbaka för avklädning, gjorde jag i ordning mitt staffli. Duken var redan spänd.

Plötsligt hörde jag en röst. "Nu är jag färdig. Vill herr konstnären nu vara vänlig visa mig hur jag skall stå."

Jag såg upp, och den syn, som då mötte mig, skall jag aldrig glömma. Den kommer alltid att stå för min inre syn. Något mera gudomligt har jag aldrig och kommer säkerligen heller aldrig att se. Att sätta kläder på en sådan kropp, är det inte ett helgerån.

"Vad tänker herr konstnären på", hördes en munter röst.

"Jag bara tänkte på hur inkonsekventa människorna äro, som kunna se något osedligt i en naken människokropp."

"Ni är filosof?"

"Inte precis det, men jag är en sann naturvän, och opponerar mig därför mot allt som är onaturligt. Men nu till arbetet."

Jag började arbeta, och inspirationen fick makt med mig. Jag arbetade, glömsk av allt annat. Jag såg endast naturen omkring mig och som centralpunkt en naken kvinnofigur med blommor i famnen och solglitter i håret.

Först sedan solen gått ned, slutade jag upp, belåten med arbetet och belåten med mig själv. Endast en liten tagg satt kvar i mitt hjärta. Jag tänkte på mannen, som tagit ett ömt farväl av Iris och kanske nu väntade på henne.

Jag sade därför, med en smula bitterhet i rösten: "Ja, så var det här roliga slut för i dag. Då får vi väl se att vi kommer till staden igen. Frökens fästman väntar kanske."

"Min fästman? Jag har ingen fästman."

"Men mannen, som Ni hade med Eder ut från kaféet i middags?"

"Var min bror."

"Eder bror. Hurra! Vad jag är lycklig. Då har Ni ingen fästman?"

"Nej, men jag kanske får en, ganska snart", sade hon och log skämskt.

Det är bara att tillägga, att Iris nu är min hustru. Tavlan blev aldrig såld. Den kan inte betalas med pengar. Men jag har sedan gjort flera tavlor med Iris som modell. Dessa har jag sålt. Men den första säljer jag aldrig.

"Den hud som är blottad åt sommarens sol, tål vinterns stormar."

Ett gammalt indianskt ordstäv.

"Varför bekymrar I eder för kläder" säger Herren.

Man och hustru bilda först tillsammans den fullständiga människan. Det ena könet kompletterar det andra.

Kant

Det var på den viktorianska tiden, Guvernanten fann ordet "naken" i en elevs uppsats, och det gick förstås inte an. Hon ändrade det följaktligen till — "barfota ända upp till halsen"...

Ett gott skratt - - -

En mycket uppbragt och ilsken herre kom till en doktor och begärde i brysk ton att bli undersökt. Doktorn gjorde, som han bad, och när konsultationen var slut, sade den sjuke:

— Säg mig nu, doktorn, på ren svenska, vad som fattas mig! Jag vill inte höra på några dumma latinska fraser.

— Det skall jag gärna, sade doktorn. Ni är en förfärlig latmask, det är hela felet.

Skänegillet i Stockholm har skickat ut sin årsskrift 1937. Ur texten saxa vi denna historia:

Far och son sitta efter slutat arbete inne i stugan och vila sig. Fadern läser tidningen. Sonen lyssnar till hur det blåser ute och gör följande anmärkning.

— Hör far, hur de döner i spisen?

Varpå fadern svarar:

— Hör säl, din lade dru!

Jag började arbeta och inspirationen fick makt med mig

Själsligt naketgående

Naken eller icke naken tycks vara den stora frågan för dagen. Av det oerhörda intresse den väckt förstår man att här har det rörts vid en öm punkt — människans fasa för att visa sig sådan hon i verkligheten är. Tänk bara på den förskräckligaste av alla drömmar — att man befinner sig på ett torg eller i ett sällskap med litet eller ingenting på sig. Det är en mycket vanlig dröm, som drömmes av civiliserade människor hela världen över. Man behöver inte vara freudian för att förstå vad som ligger till grund för detta fenomen.

Men det är ej blott kroppens skavanker och oskönhet vi kan dölja och obehindrat låta frodas under de skyddande kläderna. Vi ha också mångfaldiga lager av över- och underkläder på vår andliga person. Det skulle säkert inte vara mindre fasansfullt för majoriteten av oss att få lov gå omkring visande vår nakna själ än det nu är att visa vår kropp. Att nödgas slita bort alla de skyddande höljena från våra tankar, känslor, böjelser, från allt det myckna vi går och bär på, trygga i medvetandet att ingen ser det — hu, så hemskt! Men nyttigt. En förening för själsligt naketgående borde vara ett komplement till professor Almkvists nybildade dito. Eller varför inte pröva på en "naturlig vecka"! För att se hur det känns och verkar att utåt vara som man verkligen är. Skulle våra vänner känna igen oss? Säkert är att vi knappast skulle känna igen oss själ-

va. Ty även oss själva leker vi kurragömma med och blundar med ett öga eller båda åt mycket, som vi icke vill kännas vid. Att få upp detta i dagsljuset genom att handla det, vara det, säga det, vore en radikal kur till självkänedom. Varför skulle vi inte försöka?

Kroppen är sannolikt en ganska trogen kopia av själen. Ett par generationers själsligt naketgående skulle säkert få till följd ej blott en skönare själ, utan också väl trimmade och vackrare kroppar. Låge våra verkliga känslor, tankar och allt det andra i öppen dag för alla, utan möjlighet till försköning eller undandöljande, så skulle vi säkert bli lika ivriga att ta itu med vårt inre förskönande som vi nu är att springa på skönhetsinstitut och bättra på vår yttre person.

Nakenhet, fysisk och andlig, är en rationell och sund princip, som vi med fara att skrämra slag på våra s. k. sedlighetsapostlar, i någon form borde söka få införd i våra skolor. Samgymnastik av detta slag sedan tidiga barndomen skulle kanske råda bot på mycket. Det ljusskygga klottrandet på skoltoaletter och husväggar skulle säkert försvinna. Hela nöjet skulle ju vara förstört, ty vad är det för lockelse med att i smyg återge det, som är något öppet och naturligt för envar. Naken samgymnastik för gossar och flickor ifrån, låt oss säga deras femte år, vilken skola skulle våga sig på det?

Det hjälper ej mycket med oss gamla. Vi äro för komplexfulla och snedvridna fysiskt och andligt. Men gör början med barnen! Och nästa generation kommer att i allt vara så olika oss som möjligt, vilket är det bästa man kan önska dem.

A propos sedlighetsapostlar, så är ju romerska kyrkan anständighetens och sedlighetens väktare framför andra. Läser man vad en katolsk kristen har att iaktta för att vara anständig, så känner man sig verkligen djupt sjunken vad den egentliga anständigheten beträffar. Ätminstone gjorde jag det när jag för någon tid sedan läste en bok, som lånats mig av en engelsk katolik. Den innehöll regler och föreskrifter för en katolsk kristens dagliga liv, och ett helt kapitel däri var ägnat åt vetenskapen om hur en kristen bör bära sig åt vid avklädningen före sänggåendet och påklädningen efter uppstigandet för att blotta så litet av sin kropp som möjligt, ständigt ihågkommande att — Gud ser oss även då! Och Gud finner behag i att kvinnan är blygsam. (Kapitlet var särskilt avsett för unga kvinnor.) Det skulle alltså chockera den allseende Guden, att man blottade sin kropp, även om det sker i den vällovliga avsikten att tvätta sig! Hade man inte läst det tryckt, skulle man knappast tro det möjligt. Tänka sig då något så chockande som att bada i kar! Hur bär man sig åt? Gud måste väl i alla fall fordra att vederbörande iför sig åttio-talets baddräkt för att inte känna sig chockerad, med kjol och blus, damasker, skor, mössa och andra tillbehör. *Almkvist* har helt visst en stor mission att fylla!

Ur "Quo Vadis?", årg. 1932.

Nakenkulturförening bildad i Malmö

Obs.! Tillhör ej N. N. F.

För män och kvinnor som äro intresserade av de nakenkulturella idéerna och som vilja vårda och bevara sin hälsa genom sol, luft, bad och gymnastik är det bildad ny förening i Malmö. Upplysningar mot enkelt porto. Adress: Hans Grahn, Flintgatan 4, Malmö.

Bistå en vanför

genom att sända Edra rakknivar och klingor till slipning. Knivar 25 öre st. och klingor 3 öre st. Flera års erfarenhet och slöa klingor garanteras för att bli lika skarpa som nya. Samla samman ibland Edra grannar ett 20-tal rakknivar och ett par hundra slöa klingor och sänd med posten som provorder, och Ni skall få se, att jag skall göra arbetet till Eder fulla belåtenhet. Postadr.: J. L. Johanssons Sliperi, HAURIDA. Tag vara på annonsen, enär den införes endast ett par gånger.

Meddelande till insändare av teckningar

H. Lid, Ö:d. Tack för teckningarna. Tur att du är så "fräck" som du är, ty jag fann den ena mycket bra. Hon som kammar håret. Den andra, hon som målar läpparna, tycker jag inte om just därför. Men det är väl förklarligt om du såsom varande "huvuddoktor" låter dina motiv syssla med denna för din speciella omsorg utsatta kroppsdel. Bli inte otålig om det dröjer innan teckningarna införs. Solihej, fast det snöar!

Otto A., Sthlm. Mottagit teckningarna, men du skulle inte vikit dem. Dina modeller något för bastanta. En ovanlig teknik, men försök på riktigt ritpapper och var inte rädd för lite större format. Välkommen igen.

J. Cr., G:e. Ni har gjort tre teckningar efter bilder i Solvännen och lyckats exakt återgiva ställningar och kroppsformer. Teckningarna kommer nog vad det lider, men kan vi inte fråga de regler som vi en gång stipulerat. Vi kan således inte lämna foto i stället för de 3:—kr. som betalas för varje införd teckning. Då ni önskar originalfoto för naketstu-

dier har Ni möjlighet att få sådana genom att köpa vår serie "Levande Konst". Den är just framställd för dem som ej har möjlighet att hålla levande modeller.

G. Sv., Fr. Emottagit två teckningar. Den ena bra, hon som går i vattnet. Kommer troligen — även om det dröjer.

A. L., Lj:y. Teckningarna för svaga.

H. A., A:v. Självporträttet omöjligt och som teckningen ej begärdes retur gick det i korgen. Den andra kommer kanske så småningom.

Denna historia kommer "frisch vom Fass" från tredje riket, där den berättas halvhögt.

Doktor Göbbels och ett par andra pampar hade semester och sutto och metade vid en bayersk flod. De fingo inte ens napp men på stranden mitt emot satt en äkta bayrare och drog upp den ena feta forellen efter den andra. Till slut gick

Göbbels över en spång och bort till mannen och sade:

— Hur kommer det sig att ni får så mycket fisk?

— Jag metar precis som vanligt, sade mannen.

— Men vi får ju ingenting.

— Nej, det är klart, där herrarna ä' församlade vågar ingen öppna käften.

En kvinnlig predikant i Kalifornien som var känd för sina skarpa uttal mot tobaksrökningen, yttrade en gång följande:

"Om Gud hade menat att människorna skulle röka så skulle han ha skapat dem med skorsten på huvudet. När en sådan människa, som i sitt liv har rökt, dör och kommer fram till himmelens port och ber Sankte Petrus att öppna, så svarar han: "Var så god, där är rökkrummet", och pekar på helvetet!"

Då madame de Maintenon år 1864 blivit Ludvig XIV:s lagvigda maka, lät hon åderlåta sig en eller två gånger i veckan, för att hon inte skulle rodna så lätt över de galanta historier, som berättades vid kungliga hovet, det mest tygellösa i historien.

Insändt

Anhållas om plats i "Solvännen" för nedan följande:

"På grund av de ständiga angrepp från utgivaren av Dagbräckning redaktör Anton B. Svensson utsättes för i samma tidning har vi till red. av denna avsänt medföljande protestskrivelser i och för publicering i bladet i fråga. Intet svar på vår anhållan har anlänt, därför se vi oss nödsakade anhålla om protesternas införande i februariumret av "Solvännen".

Malmö den 1 januari 1938.

Tage Börjesson Erik O. Plombeck

Malmö d. 1/12 1937.

Till Utgivaren av Dagbräckning,

Valdemarsvik

Undertecknade, som tagit del av den kommentar som redaktören för månadsbladet "Dagbräckning" infört i novembernumret av denna tidskrift, på grund av att malmösektionen av N. N. F. begärt att förbundet skall taga avstånd från tidningen "Solvännen", finner denna kommentar felaktig, ohemul och kränkande för "Solvännens" redaktör. Dels för att påvisa ohållbarheten i påståendet att Anton B. Svensson "inte är någon profet i sin hemstad", dels för att påvisa att det i Malmö finns nudister som har en annan åsikt än malmösektionen av N N F samt inte sympatiserar med sektionens om ren elakhet vittnande åtgärd, har vi avfattat medföljande skrivelse samt fått den undertecknad av de nudister som vi närmast känner, i allt 13 familjeförsörjare samt dessutom 17 andra namn av män

och kvinnor. Denna skrivelse är endast en avskrift men finns originalet till denna med samtliga egenhändiga namnteckningar till påseendet hos Tage Börjesson om förbundet skulle vilja kontrollera riktigheten av detsamma.

Tage Börjesson Karin Lundvall
Erik O. Plombeck

Såsom varande rätt forum hänvända vi oss undertecknade 13 familjer samt 17 andra män och kvinnor till månadsbladet "Dagbräckning" för att få infört följande genmäle och protest:

"Utan att vara rätt informerad om den verkliga ställningen här nere i Malmö, blott på utsagor från ledningen av Malmöavd. i nnf, har i senaste numret av "Dagbräckning", nummer 8, av redaktören för nämnda tidskrift införts en om största okunnighet vittnande kommentar, fegt påpekande av och döljande sig bakom i "Solvännen" hitintills för "estetmoralister" mindre lämpliga bilder och textmaterial.

Vi äro icke barnsliga nog att tro "Solvännens" bilder skada vår gemensamma

sak ej heller att Anton Svensson, såsom varande redaktör för "Solvännen", genom denna tidskrift vill skada någon eller några "finkänsliga" esteter eller moralväktare inom eller utom nakenrörelsen stående.

Tvärtom tro vi att Anton Svenssons bemödanden går i rätt riktning och frammanar nyare och sundare livssynpunkter hos det stora flertalet människor."

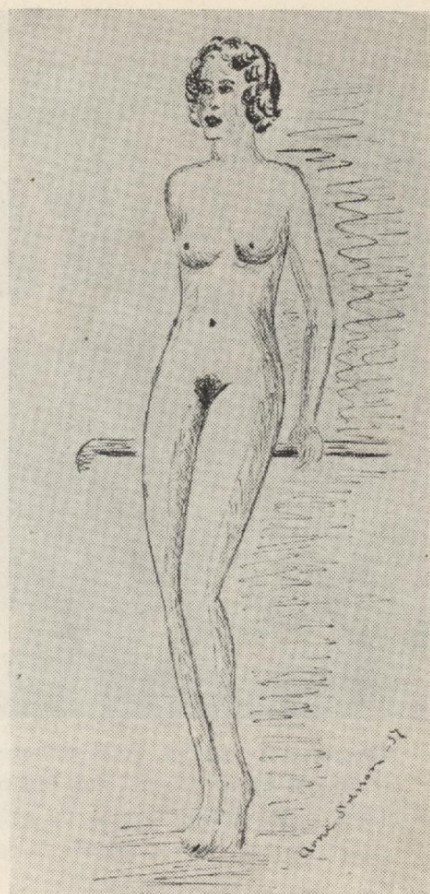
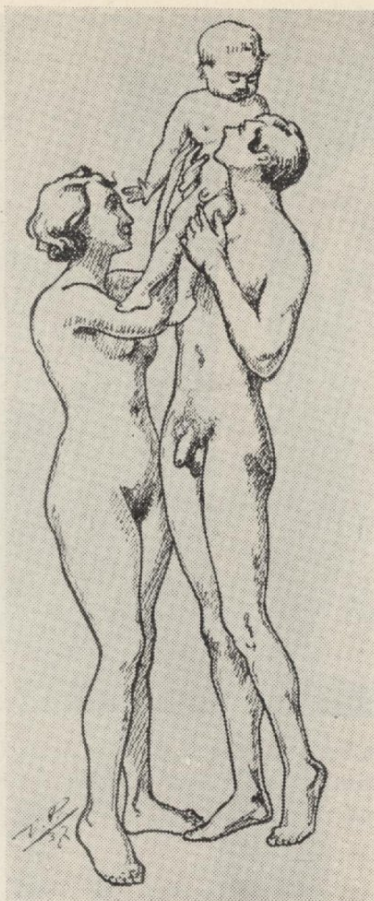
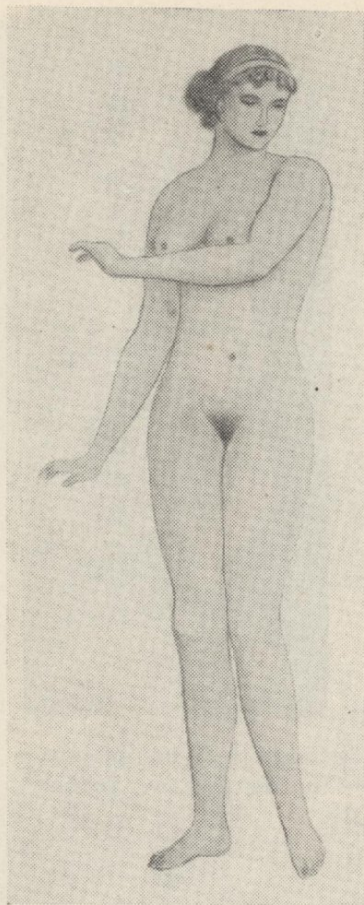
Härpå följer namnen på 13 familjefäder samt 17 andra namn av män och kvinnor.

Jag ber härmed få tacka mina malmövänner för deras kamratliga uppträdande gentemot mig! Att jag hade vänner i Malmö visste jag, men inte visste jag att deras vänskap för mig skulle manifestera sig på sätt som skett.

Någon kommentar till utgivarens handlingssätt, att först genom tvetydiga yttranden i sin egen tidning söka mindrevärdiggöra en person och sedan förhindra att försvar för denna person kommer fram i samma tidning tänker jag inte komma med, hans handling får svara för sig själv.

Önskas arrendera!

Trädgård till frukt- & grönsaksodling, 1½ tunn., helst vid vatten, ev. växthus & drivbänkar. Detalj. uppl. om bostad, vattenl., befintligt redskap m. m., avsättningsmöjligh. till "SOLIGT LÄGE", Solvännens Redaktion, MALMÖ, Karlshamnsgatan 3, f. v. b.

5 teckningar av 4 olika tecknare. "Grekinnan" överst till vänster är tecknad av en 15 års pojke som anförtror mig att han liksom andra pojkar är rädd för att visa sig naken för flickor. Denna pojke är det nog ingen fara, han blir säkert en präktig nudist med tiden. Familjegruppen tycker vi bäst om. Båda de nedersta teckningarna har samma upphovsman. Tekniken inte illa men ställningarna något förvridna.

Newyorkbornas nöje. Avklädningscenen på en Burlesqueteater. Damen är expert på att avkläda sig. Då hon plockat av sig allt så när på det hon har på sig på sista bilden skriker publiken. Tag det av — tag det inte av. Sådant tillåter myndigheter medan de utfärda förbud mot nakenbad. Sic — — !

Ny förening i Malmö

Onsdagen den 29 dec. bildades "Föreningen Gymnos" i Malmö av en del personer som länge önskat få till stånd en förening för att bli i tillfälle att på vintern driva naken gymnastik. Föreningens verksamhet kommer därför att inskränkas till vinterpraktik enär man på sommaren har tillgång till Solhagen. Men för att bli så starka att vi förmår hyra gymnastiklokal är första förutsättningen att det finns medel att hyra gymnastiklokal. Därför bestämdes rätt hög medlemsavgift — 5:— kr. i årsavgift samt dessutom 1:— kr. i månaden — allt som allt 17:— kr. pr år. Man resonerade nämligen som så att om det är något bevänt med idealisten så bör man kunna offra något, och dessutom är en högre avgift ägnad med starkare handfasta medlemmarna vid föreningen.

Det är föreningens avsikt att redan in-
nevarande vår söka få i gång gymnastik,
och för detta ändamål ämnar man in-
bjuda alla allvarligt sinnade nudister i
Malmö till medlemskap.

Intresset för nudismen har alltid varit stort i Malmö, och det torde inte blott vara en slump att båda våra nudistorgan utgives därifrån. Emellertid har de intresserade alltid haft lite svårt att komma överens, vilket troligen berott därpå att man varit för mycket intresserad. Alla har sett sig kallade att leda, och det har faktiskt endast varit en enda lång kamp om makten. Man får väl hoppas att man äntligen är på det klara att inte alla kunna leda samt att det är nödvändigt att lyda dem som blivit utsedda härför.

"Gymnos": Var så god stig på!

En av de medverkande sände mig som nyårshälsning ovanstående bild, med önskan om att den förlåt som drages ifrån må varda fråndragen för Föreningen Gymnos. Instämmer!

Se f. ö. upprop på annat ställe i denna tidning.

Sedan ovanstående skrevs har föreningen haft sin första gymnastiksöndag varvid redaktören hade nöjet få demonstrera sitt

"morgonprogram" som sedan alla medlemmarna gjorde efter så gott var och en förmådde, och det vill synas som om programmet livligt uppskattades. Vid detta första möte fastställdes stadgar för föreningen, och en hel del frågor diskuterades och löstes. Bland annat, vilket får betraktas som mera skämtsamt bestämdes att varje medlem som ej infann sig till de regelbundna gymnastiksöndagarna som skall äga rum var 14:de dag, skulle böta 25 öre. Föreningens kassa-botten är redan täckt och kassören var nog fräck att tala om att han redan dagen därpå skulle försöka skaffa sig pass. Till all olycka har han inte anlag för sjösjuka. Nåja, vi hoppas att han inte får sitt pass!

Naken kvinna som staty på "Hipp" i Malmö

Den omständigheten att en naken kvinna fick uppträda som levande staty, samt att man för övrigt skulle sysselsätta sig rätt mycket med nakenkulturen i nyårsrevyn på Hippodromteatern i Malmö gjorde att jag gick för att närmare taga reda på hur därmed förhöll sig. Jo, det var riktigt, en kvinna fungerade verkligen som naken staty — men i mystisk belysning och bestruken med någon sort silverglänsande materia. En skönsångare sjöng en smekande melodi medan kvinnan på sockeln intog ställningar efter våra mest berömda statyer — Solrosen m. fl. Det var vackert det hela — mycket vackert. Och så dödstyst det var i den stora lokalen — man skulle kunna höra en knappål falla. Då ridån föll dröjde det en god stund innan

Vi har klippt denna bild utan att fråga om lov men som uppsåtet med den är gott hoppas vi tidningen ifråga förlåter tilltaget

man tänkte på att applådera, men sedan någon försökt en blyg klapp i ena handen brakade det löst. Sällan har väl en kraftigare applåd ljudit på "Hipp" än då.

Är detta inte ett bevis på att människan börjar få förståelse för den nakna kroppens skönhet. Tror inte teaterdirektörerna att den stunden är inne att det mycket väl skulle gå för sig att visa en naken människa utan all slags mystisk belysning och utan all slags bemålning? Men direktörerna tror helt säkert att den mystiska nakenheten lockar mer än den som framställs i oförfalskat dagsljus, och däri har de sannerligen rätt. Dock skulle helt säkert den oförfalskade nakenheten till en början draga lika stor publik som den i mystisk dager framställda, och kanske människor fann den rena oförfalskade nakenheten så vacker att man enbart för den sakens skull betalade biljetten.

För övrigt diskuteras det rätt mycket om nakenheten i denna revy. Med tydlig adress till Solhagen får vi veta att Limhamn är påtänkt av professorerna Almkvist och — Myrdal. Satiren i sammanställningen av dessa namn förstår man utan vidare, men jag tror inte statscheferna skulle se så snett på nakenkulturen om den kunde bidra till folkökningen.

Flickan blev svårt bränd av blosset

"En 9-årig flicka blev illa bränd under lek med ett tomtebloss på söndagsmorgonen. Hon tände tomteblosset med en

tändsticka, varvid hennes kläder fattade eld. Flickan fördes i ambulans till sjukhus, där hon fick stanna. Hennes fader blev bränd på händerna, när han skulle hjälpa sin dotter."

Mina flickor fick också bränna tomtebloss i jul men de hade inga kläder på

sig. Nakenheten kan ha sina fördelar ibland.

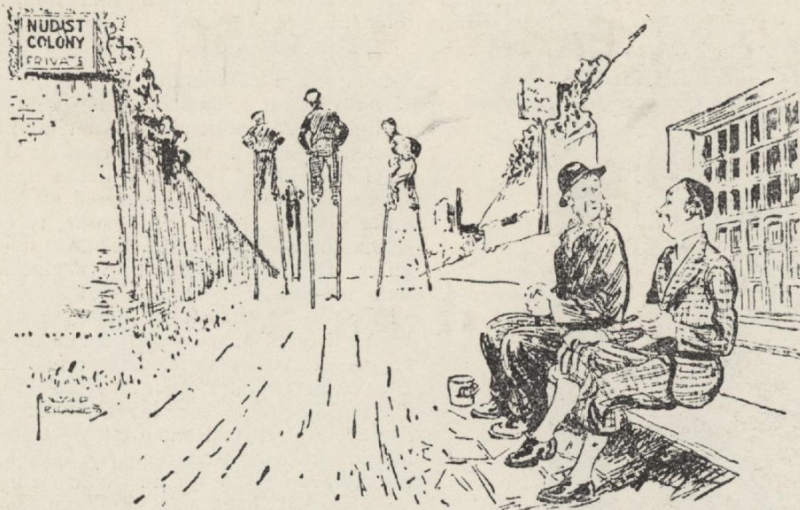
I en annan nakenkulturell tidskrift får vi nu veta att i Tyskland numera idkas nudism på 25 friluftsplatser samt att nudismen numera torde vara starkare där än före Hitler. Tidningen ifråga synes emellertid vara bättre informerad om den tyska rörelsen än om den svenska, ty om denna lämnas en hel del felaktiga uppgifter. Det är förhållandena i Eskilstuna som "redaktören" synes vara obekant med. Vi får således veta att det finns två stycken nudistföreningar i denna stad nämligen "Nordiska naturistförbundet" och "Eskilstuna naturvänner" samt att Ajo Alinger alltså är ledare för den förstnämnda. Ajo är ju emellertid sedan ett halvår tillbaka bosatt i Schweiz och "Nordiska naturistförbundet" har ju nu O. Schmeling, Valdemarsvik, hand om. Solhagen, som näst Återvall torde vara den friluftsplats som under den gångna sommaren kunde uppvisa den högsta besöksiffran har man heller inte reda på. Men det finns ju nudister — och troligen träffas dessa även bland förgrundsfigurerna som trots allt vackert snack om själsstorhet och sanningkärlek är samma stackars obetydliga varelser som förut. Därför bör naturligtvis den ena tidningen inte andas något om den andra. Sådana där "glytterier" har vi för länge sedan lagt på hyllan.

I Svensk Uppslagsbok ägnar Professor Josua Tillgren nakenkulturen en objektiv och saklig analys. Hans uttalande har vi alla skäl att vara glada för enär de äro helt välvilliga och på alla sätt söker göra rörelsen rättvisa. Vi har därför endast att tacka.

Enligt privatbrev från Marcel Keine de Mongeot, Frankrikes främste banerförare för nudism, ämnar man till sommaren hålla den första världskongressen i Paris. Troligen blir det i så fall på "Manoir-Jam". Även den som skriver detta är anmodad att komma, men det är mycket som lägger hinder i vägen härför.

Fånigt så det förslår! Hattar i form av handskar och skor. Något för de kära små hönsen

Besynnerligt vad det blivit modernt att gå på styltor sedan det gamla slottet därinne hyrts av nudister

Apropå bildfrågan

Herr Redaktör!

Redan för ett par år sedan var jag betänkt på att insända några av mina naketeckningar till eder tidskrift, vilken jag förresten utomordentligt uppskattar på grund av dess propaganda för det sunda och estetiskt sköna.

Eder fråga till läsekretsen beträffande konsten att teckna och måla den nakna människokroppen gav mig en påstötning att sända eder ett par skissboksblad; givetvis med full reproduktions- och äganderätt.

Under ett långt och, som jag hoppas, rätt väl använt liv, har jag kommit underfund med att de människor, vilka mest häckla det nakna äro de filistrar, vilka konstnärerna äro tacksamma för att slipa se — nakna.

Jag anser att det ej skulle vara ur vägen, om ni apropå det där, citerade några rader ur företalet till min gamle väns, Alb. Engströms bok: "Naket o. s. v." och just de som behandla naketeckningen, vari jag instämmer av fullaste hjärta.

H. E — — —

Arlöv den 3 Jan. 1938.

Herr Redaktör.

Sänder här två teckningar, till Eder nakentävlan. Om Ni kan finna dem lämpliga att publicera i Eder ärade tidning Solvännen.

Så vill jag ta tillfället i akt att med några ord tacka Eder för den både läs- och sevärda Solvännen. Det är en tidning, som jag kommer att köpa varje nummer av, inte minst för de vackra bilderna, som äro mig till god hjälp i mina konstnärliga strävanden.

Köpte häromdagen N:r 1, 1938, som jag skulle vilja säga är den bästa jag sett, särskilt bilden på sista sidan, den vackraste bild jag har sett i naket.

Är mycket för nakenkulturen, då jag själv idkar den, när tillfälle ges. Badar aldrig med baddräkt, då det aldrig ger samma härliga känsla, som utan baddräkt.

Kan även tala om — om det nu kan intressera — att jag har hyrt ett litet rum här i stan, där man kan idka nakenkultur även på vintern, där jag förenar det med teckning och målning.

H. A.

Red. av Solvännen!

Med anledning av Er uppmaning till Solvännens läsare att teckna nakna figurer skickar jag här några sådana teckningar. Såsom varande både nudist och tecknare förstås lätt att tecknandet av nakna människor är för mig mycket nöjsamt ja, något av det roligaste jag vet. "Det finns ingenting vackrare än en vacker människokropp" lära visst de gamla grekerna ha sagt. Det är mig en glädje att få skicka dessa teckningar till Solvännen. Då vet jag, att de uppskattas och förstås. Kunde jag på detta sätt också i någon mån verka för nudismen, skulle jag bli än gladare.

På samma gång vill jag passa på tillfället att tacka Solvännen för allt vad den givit mig, för alla skönhetsmättade bilder, för all god och tankeväckande text. Att just bilderna har sin stora betydelse som agitationsmedel är jag den förste att erkänna, då det var just för de vackra bildernas skull jag först blev intresserad för tidningen. Och den tycks ju bli vackrare för varje nummer.

D. T.

— — — det finns intet som är så vackert som nakna människor, ju mer man ser på dem dess renare blir sinnet och fritt från erotik. Jag är nog nudist i det tysta, har reumatism och har provat på hur hälsosamt det är att låta kroppen utsättas för sol och vind, så jag gick klädd i idrottsbyxor, men det tålde ju icke, så jag skall då med glädje hälsa den dagen då man helt får kasta lumpen. Det heter ju i Bibeln "att de båda voro nakna och blygdes icke". Nej, tacka för det då hade de förstånd.

A. O.

Rättelser

Red. av "Solvännen".

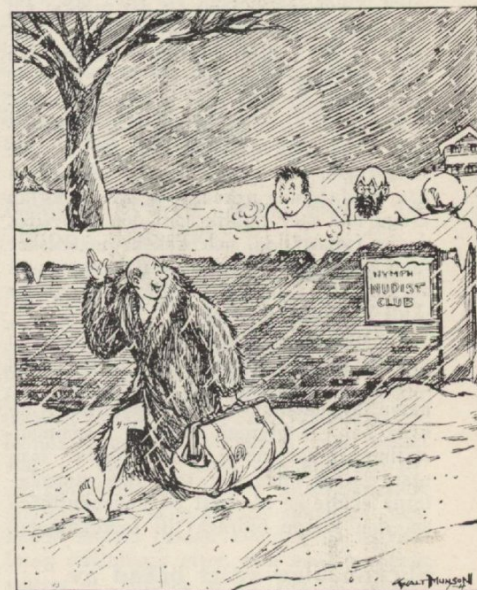
Kort och koncist uttryck var det ju. Nåväl, vad som menas med *nudism* veta *alla*, vad som menas med *naturism* vet ingen, icke ens naturisterna själva. Naturism är ett teoretiskt uppkonstruerat ord utan minsta lilla praktiska betydelse för någon.

Så är *det* sagt men det var ej om detta jag skulle skriva utan om sista satsen i "Fritt ur hjärtat — etc.", i Solvännen n:r 1 för 1938. Jag läser där: "Kroppskulturen måste komma inifrån såsom alstrande kroppsglädjen. Jämför aldrig en fysisk styrka och något svagare fysik." — Den sista meningen är fullkomligt felaktig. Skall istället lyda så här: "Jämför aldrig en fysisk styrka och ringa psykisk med en psykisk styrka och något svagare fysik." D. v. s. den psykiska styrkan är att föredraga framför den fysiska evad det gäller nakenrörelsens anhängare och utöware.

Tack för övrigt.

T. Brynolf

I artikeln "Vinter och nudism" i n:r 1 står i mittspaltens tredje stycke "Jag skall nu försöka skildra hur vi min hustru och jag —" Skall vara min man och jag.

O, Yes! Det finns nudist camps i både Alaska och Peru men du behöver inte gå varken till Alaska eller Peru för att finna dem, de finns överallt

LEVANDE KONST

Serie I Kvinnostudier. Serie II Ungflickstudier.

Originalfotoserier, bestående av vardera 20 st. verkligt vackra och förnäma fotostudier. Kopior efter negativ ej att förväxla med billiga trycksaker. Storlek 9×12. Obs.! Alldeles nytagna bilder. Serierna delas ej.

Pris Kr. 10:—

Mot postförskott Kr. 10:50.

Obs.! På grund av den rådande allmänna inställningen till den nakna kroppen säljas dessa kort endast till skulptörer, målare och konstintresserade. Var och en som rekviderar dem måste förutom namn och adress även uppgiva ålder och yrke. De äro genom påtryckning framställda med tanke på att vara en ersättning för levande modeller åt dem som ej ha råd eller möjlighet att hålla sådana.

Säljes av **Ant. B. Svensson**

Karlshamnsgat. 3, Malmö

Endast Kr. 1:50

för 6 nummer av Solvännen 1936. Dessa äro n:o 7, 8, 9, 10, 11, 12. Har kostat 50 öre. Säljas även var för sig à 25 öre. Portofritt vid förskottslikvid. Till utlandet endast mot förskottslikvid, ej frimärken.

Endast Kr. 5:—

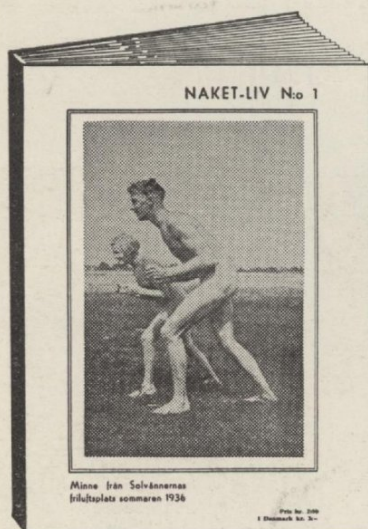
kostar hela årg. 1937 av Solvännen. Samtliga under 1937 utkomna 13 nummer. Säljas även var för sig och kostar då de 5 första 35 öre st. och de 8 sista 50 öre st. Portofritt vid förskottslikvid. Till utlandet endast mot förskottslikvid, ej frimärken. Ovanst. priser gälla försändelse som trycksak eller utgivarekorsband. Önskas försändelsen i slutet kuvert utan angivande av innehåll eller avsändare, lägg till 20 procent på summan. Svenska frimärken emottagas som likvid upptill högst 3 kr. pr order.

SOLVÄNNEN, Karlshamnsgat. 3

Postgiro 39223, Malmö

NAKET-LIV N:o 1

Minnesalbum från sommaren 1936

Innehåller 32 st. bilder från Malmöföreningen Solvännernas friluftsplats sommaren 1936, tryckta på extra prima konsttryckspapper!

Pris Kr. 1:50

NAKET-LIV N:o 2

Hemnudismen

Innehåller en längre artikel om hemnudismen samt 60 st. verkligt vackra aldrig offentliggjorda bilder på tjockt prima papper. Vackert och intressant.

Pris Kr. 2:—

Om resp. belopp insändes i förskott, sändas albumen portofritt som trycksak i rullform utan angivande av avsändare eller innehåll. Önskas de sända som brev medsänd för n:o 1 20 öre och för n:o 2 30 öre. Mot postförskott uttages i postförskottavgift 20 öre. Till utlandet endast mot förskottslikvid, ej frimärken. Lämpligaste rekvisitionssätt är att insätta resp. belopp på vårt postgiro 39223 samt skriva rekvisitionen på kupongens baksida. Svenska frimärken emottagas som likvid upptill högst 3 kr. pr order.

SOLVÄNNEN, Karlshamnsgatan 3, Malmö. Postgiro 39223

REKVISITIONSKUPONG

Till Tidn. Solvannen, Karlshamnsg. 3, Malmö

Var god sänd mig följande:

Likvid följer härmed i frimäken, har insatts å Edert postgiro 39223, torde uttagas pr postförskott. (Stryk vad som ej passar.)

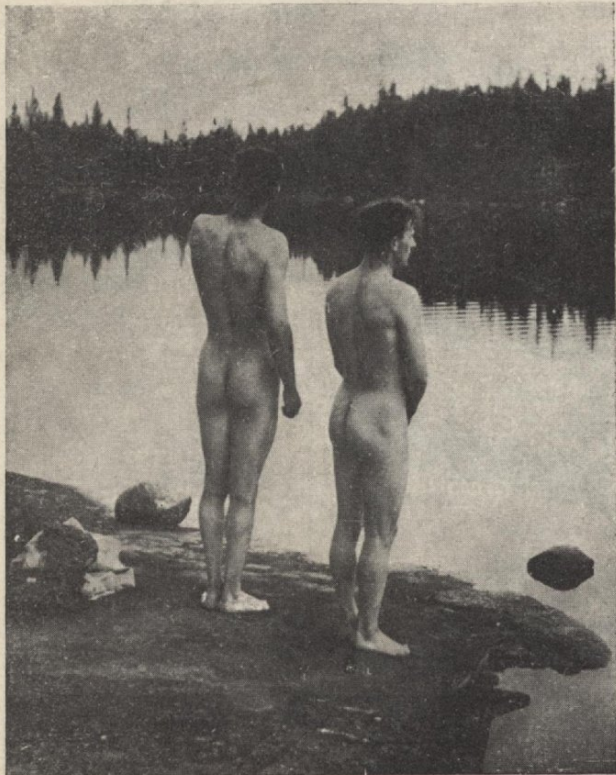
Namn

Bostad

Adress

Skriv tydligt namn och adress!

Obs.! Endast om likvid inbetalas i förskott kan försändelse ske i slutet ostämplat kuvert. Mot postförskott måste alltid avsändare utsättas.

N. N. F:s annons kunde ej beredas plats denna gång men medtages i nästa n:r.

Nakenkultur- föreningar

(Ej anslutna till N N F)

Män och kvinnor i Norden som vilja stödja de nakenkulturella idéerna och bereda sig själva tillfälle till den fulla kroppsliga friheten i sol, luft och vatten kunna med bifogande av svarsporto tillskriva följande organisationer. Medlemskap står öppet för alla välrenommerade män och kvinnor oavsett vilken samhällsställning de intaga. Föreningarna äro absolut neutrala ifråga om politik och religion varför oliktankande i detta hänseende ej behöver ställa hinder i vägen. Skriv redan i dag till någon av nedanstående adresser:

SVERIGE

Stockholm: H. g. N., Box 1223, Stockholm 16

„ Stockholm's Naturvänner, Box 444, Stockholm 1

Göteborg: Göteborgs Nudistförening, Adr.: Karl Högwall, Underåsgatan 5, Göteborg. Tel. 654 91. Postgiro 4 3 4 5 3

Malmö Föreningen Gymnos, Adr.: Hans Grahn, Flintgatan 4, Malmö

DANMARK

København: Dansk Forening for Legemskultur, Adr. Max Edvold, Hillerødgade 105, Køp. F. eller Otto Frydedal, Amaliegade 40, Køp. K

